

Nu weet je het!

UHASSELT WUIFT ICONEN UIT

INHOUD

03 Nieuwe UHasselt-campagne

05 Het Gesprek:
Jean-Michel Rigo, vicerector onderwijs

08 In de pers

12 2013, lustrumjaar

14 Dienst in de kijker: kredietcel CAD

18 UHasselt wuift Mia en Agnes uit

22 Personeelspagina

23 Integratie: Q & A

24 In beeld: nieuwjaarsreceptie 2013

26 Op stap met VLUP

28 Nieuwe huisstijl

29 Zo schrijft u het

30 De hobby van... Marc Thoelen

33 UHasselt in action

36 UHasselt in het buitenland

41 Als een prof terug doctoraatsstudent
wordt

44 Coming up

47 P.O.Werpoint

48 Gespot op de agora

COLOFON

Eindredactie: Koen Santermans

Redactie: Arne Biesmans,
Kaylie Lemmens,
Ann T'Syen

Vormgeving: Dave Bosmans,
Mouch Hendrickx

Fotografie: Marc Withofs

Druk: Profeeling

Verantwoordelijke uitgever:

Marie-Paule Jacobs
beheerder UHasselt

Universiteit Hasselt | Campus Hasselt
Martelarenlaan 42 | B-3500 Hasselt

NIEUWE UHASSELT-CAMPAGNE

Vragen stellen zit in onze genen. Geen wonder dus dat 'vragen' de hoofdrol opeisen in de nieuwe marketing-campagne van de Universiteit Hasselt. Op campus Diepenbeek zijn al her en der UHasselt-rode Q's (van 'Question') gespot. De komende maanden zal de 'Q' ook nadrukkelijker in het straatbeeld en in de media opduiken.

In de 'Q' zie je telkens een concrete vraag die relevant is voor onze samenleving en economie; een vraag die de wereld voor een stuk kan veranderen, verbeteren. Er wordt daarbij ook steeds een link gelegd naar één van de opleidingen.

KNOWLEDGE IN ACTION

"De UHasselt wil de universiteit zijn die de juiste, relevante vragen stelt. Wij nodigen iedereen dan ook uit om mee te zoeken naar antwoorden: studenten, onderzoekers, ondernemers, kunstenaars en andere creatievelingen", legt rector Luc De Schepper uit. De marketingcampagne sluit naadloos aan bij *Knowledge in action*: een universiteit die een creatief en productief knooppunt in het (internationale) innovatieweb wil zijn. "De UHasselt heeft een missie: met onze kennis een relevante bijdrage leveren aan de samenleving en de economie. En wie de juiste vragen stelt, bepaalt hoe de wereld er morgen zal uitzien."

SID-IN

Januari is traditioneel SID-in-maand. De UHasselt schuimde dus ook dit jaar weer de Vlaamse provincies af om laatstejaars een *sneak preview* te geven van de universiteit. De 'Q' kon daarbij natuurlijk moeilijk ontbreken en kreeg een prominent plekje. Al een geluk dat de collega's wel raad wisten met de vele vragen van de studenten in spe.

“ We gaan de employability skills systematischer verweven in ons onderwijs”

VICERECTOR ONDERWIJS JEAN-MICHEL RIGO OVER HET WERK OP ZIJN PLANK

“WE MOGEN GERUST FIER ZIJN OP ONS ONDERWIJS”

Sinds het begin van dit academiejaar heeft de UHasselt een nieuwe vicerector onderwijs. Prof. dr. Jean-Michel Rigo heeft de eerste maanden van zijn termijn vooral gebruikt om zijn plannen op papier te zetten. “Toegegeven: er ligt veel werk op de plank”, zegt hij. Al predikt de vicerector in zijn nota zeker geen revolutie wat betreft het onderwijsbeleid. “De UHasselt heeft al een innoverend, uniek onderwijsconcept. We moeten daar de volgende jaren verder aan bouwen.”

Eén ding valt meteen op als je het kantoor van de nieuwe vicerector onderwijs binnenstapt (naast het fraaie uitzicht, dan): er ligt niet één velletje papier. Jean-Michel Rigo doet het namelijk *paperless*: zijn hele academische carrière is netjes vastgelegd op een handvol harde schijven. “Wat daarachter zit? In 2002 deed ik een jaar onderzoek in Parijs, maar had nog een kleine opdracht aan de universiteit van Luik (ULg). Ik zag me niet elke week pendelen met een rugzak vol boeken en artikelen. Toen ben ik dus begonnen met al mijn werk op harde schijven op te slaan. Hier op kantoor, in Hasselt, heb ik er twee: die op mijn computer en een externe harde schijf. In Diepenbeek liggen twee harde schijven, thuis nog eens drie. En dan heb je ook nog die op m’n laptop én op de pc thuis. Tja, ik ben best wel wat paranoïde als het op back-ups aankomt ... Als er iets misgaat, dan ben je alles kwijt hè.”

Moeten we hieruit concluderen dat u een man van de gadgets bent?

(Lacht) Toch niet in de keuken, ik gebruik oude potten en pannen. Neen, serieus: als het op ICT aankomt, ben ik misschien wel een gadget-man. In 1986 al gebruikte ik een computer, met van die grote diskettes, om mijn thesis te schrijven. Later heb ik dan gewerkt met MS-DOS 2.0 – dat was echt in de oertijd van de pc, ja. En nu gebruik ik natuurlijk een smartphone en tablet. Mijn volgend doel is om met *cloud computing* (een wolk van computers zeg maar, red.) zo onafhankelijk

mogelijk te worden van die machines. Op de trein werk ik op mijn smartphone, op de bus ga ik verder op mijn tablet en op kantoor gebruik ik mijn pc of laptop. Je begint op een plek te werken en gaat verder op een ander, zonder al te veel problemen.

Naast dat hypermodern kantje heeft u blijkbaar ook een traditioneel kantje. In StuRa-Magazine sprak u bijvoorbeeld over uw liefde voor volksdansen...

Ik ben voorzitter van een Luikse volksdansgroep. Ik ben daar eigenlijk als kind ingeroeld: mijn ouders hebben er elkaar in 1950 leren kennen. Zonder die volksdansgroep zou ik dus niet geboren zijn geweest (*lacht*). Met de jeugdgroep hebben we heel het land en de halve wereld rondgereisd – tot in Tennessee toe. De groep heeft zijn eigen muzikanten en klederdracht, waarvan de ontwerpen dateren uit eind negentiende, begin twintigste eeuw. Onze dansen dateren ook uit die periode. Of die ergens neergeschreven staan? Neen, die werden mondeling overgeleverd; ze zitten in mijn hoofd. Misschien moet ik die maar eens neerpennen.

Het is overigens niet makkelijk om jongeren warm te maken voor volksdansen. Om je een idee te geven: de gemiddelde leeftijd van onze groep is 30 jaar. Volksdansen is sowieso populairder in Vlaanderen dan in Wallonië, heb ik de indruk. We hebben hier alleszins meer optredens.

Is het door die optredens in Vlaanderen dat u het Nederlands onder de knie gekregen hebt?

Niet echt. Op de middelbare school kreeg ik natuurlijk Nederlands, maar ik heb het fors moeten bijspijkeren toen ik negen jaar geleden naar de UHasselt (toen nog LUC, red.) kwam. In de Franstalige academische wereld kwam je er niet mee in aanraking, dus ik had het twintig jaar niet meer gesproken. Ik ben dan maar naar de Vlaamse radio beginnen luisteren en Nederlandstalige nieuwsuitzendingen beginnen volgen. En ook stripverhalen hebben me geholpen. Ik ben een grote stripfanaat, zie je. Als kind al verslond ik verhalen van Spirou (Robbedoes, red.) en Gaston Lagaffe (Guust Flater, red.). Ik heb die reeksen nu dus ook in het Nederlands. In Hasselt heb je trouwens een leuke stripwinkel, ik spring er regelmatig binnen.

LIMBURGSE ROOTS

Hoe komt een geboren Luikenaar eigenlijk aan de UHasselt terecht?

(Glimlacht) Door te solliciteren. Ik was anno 2003 toe aan een nieuwe uitdaging en wilde me eens toetsen aan een andere wereld – een die ik minder goed kende. Ik ben immers jarenlang verbonden geweest aan de universiteit van Luik: eerst als student (dieren)biologie, vervolgens als doctoraatsstudent en uiteindelijk als werkleider van de vakgroep fysiologie aan de faculteit Geneeskunde. Na een jaartje Parijs ben ik

op internet beginnen speuren naar vacatures bij universiteiten in de buurt. En toen zag ik dus dat de UHasselt op zoek was naar een docent neurofysiologie met onderzoekservaring in de elektrofysiologie. Een job die op mijn maat gesneden was. Enfin, buiten het feit dan dat ik Franstalig en bioloog was, terwijl ze eigenlijk een Nederlandstalige arts zochten.

Er zijn opvallend weinig Franstaligen die in Vlaanderen aan de slag gaan – en omgekeerd...

Inderdaad. Ik denk dat de taalbarrière hierin een rol speelt, zowel langs Vlaamse als Franstalige kant. Voor mij vormde die barrière geen punt, maar ik heb dan ook altijd van talen gehouden. En dat ik relatief makkelijk de stap naar Diepenbeek gezet heb, heeft misschien ook met mijn Limburgse roots te maken. Zowel mijn grootvader langs vaderskant als mijn overgrootvader langs grootmoederskant waren geboren Tongenaren. Mijn grootmoeders moeder kwam dan weer uit Nederlands-Limburg.

VOORTBOUWEN OP

Was u meteen gecharmeerd door het onderwijs aan de UHasselt?

Absoluut, omdat het onderwijs hier op maat van de student gesneden is. Dat is vrij uniek als je weet dat universiteiten eeuwen geleden werden opgebouwd rond de meester, de professor. Hier zeggen we niet tegen de student: *dit boek moet je tegen het einde*

van het academiejaar kennen. Het gaat om meer dan kennis alleen. De UHasselt heeft de ambitie om mensen zó op te leiden dat ze, eens ze afgestudeerd zijn, ook zelfstandig hun weg kunnen vinden en zich verder kunnen ontwikkelen. Ik weet het wel: andere universiteiten en hogescholen hebben die ambitie ook, maar het verschil is dat wij hier vertrekken vanuit een aantal competentiegerichte doelstellingen. Het gaat dan om competenties die verdergaan dan de academische: de zogenaamde 'lifelong employability skills'. *Tools* waarmee studenten verder kunnen groeien.

Wat wilt u op dat vlak als vicerector onderwijs nog doen?

Voortbouwen op wat er al is. We gaan die vaardigheden veel systematischer, explicieter verweven in ons onderwijs. Want nu heb je opleidingen waarin die 'lifelong employability skills' een plaats hebben en opleidingen waarin dat niet het geval is. Er moet om te beginnen een sokkel van competenties komen die gelden voor alle opleidingen, voor alle studenten. Hoe je moet omgaan met stress, kan er bijvoorbeeld zo eentje zijn. Met die universiteitsbrede skills kunnen we de interactie tussen opleidingen ook bevorderen. Daarnaast zijn er natuurlijk opleidingsspecifieke vaardigheden. Je gaat sommige competenties per opleiding bovendien anders moeten invullen. Bijvoorbeeld: zowel een toekomstige advocaat als arts moet goed kunnen communiceren. Een advocaat moet echter

vooral redevoeringen kunnen houden, een arts niet.

Hoe gaat u bepalen wat die vaardigheden moeten zijn?

Ik ga dat natuurlijk niet alleen beslissen. Dit gebeurt *bottom-up*, in overleg. We gaan per opleiding met verschillende stakeholders – docenten, het werkveld, alumni... – aftoetsen welke vaardigheden belangrijk zijn. De opleidingen zijn daarnaast vrij om voor zichzelf een aantal skills te gaan uitdiepen, in functie van of het om bachelor-, master-, of doctoraatsstudenten gaat. Als we die waaier van vaardigheden bepaald hebben, kunnen we voor elke opleiding een competentieprofiel opstellen. Dan kun je je onderwijs er ook op afstemmen: kies je voor (responsie)colleges, werkgroepen of een combinatie? Maar welke keuze er ook gemaakt wordt, de student blijft de centrale speler.

In 'de buitenwereld' wordt de UHasselt nogal eens beschouwd als de universiteit waar studenten betutteld worden. Hebben ze gelijk?

Die kritiek hoorde ik ook weleens vooraleer ik hier in 2004 aan de slag ging. Dat beeld van 'werken in kleine groepen' treedt dan ook steeds op de voorgrond. (*Nadrukkelijk*) Het is simpelweg een verkeerde interpretatie van ons onderwijsconcept. Een onderwijsvisie die de student centraal stelt en zich richt op vaardigheden, werkt uiteraard door in de manier waarop je je onderwijs organiseert. Er wordt

WAT ZIJN DE PLANNEN?

In zijn conceptnota definieerde vicerector Jean-Michel Rigo enkele strategische doelstellingen. “Het onderwijsconcept wordt in maart besproken op de onderwijsraad, daarna volgen nog overlegondes”, aldus de vicerector. Enkele punten uitgelicht.

- Uitbreiding huidige onderwijsconcept naar employability skills, met de nodige aandacht voor werkvormen, leeromgevingen en aangepaste toetsvormen (zelfevaluatietoetsen voor studenten).
- Streven naar een kwaliteitscontrolecyclus van de toetsing.
- Het inzetten van ICT-middelen op een manier die aansluit op het onderwijsconcept, om zo de interactie met de student te bevorderen. Te denken valt aan *distance learning* (lessen op afstand).
- Betere communicatie over ons onderwijs.
- Stimuleren van praktijkgericht onderzoek in onderwijskunde (publiceren van *good practices* rond onderwijs).
- Goede in- en doorstroom van 18-jarigen, studenten uit kansengroepen, studenten met een functiebeperking.
- Bekijken of we opleidingsaanbod kunnen optimaliseren om als instelling van nut te zijn/blijven voor de regio.
- Onderwijsconcept goed afstemmen op onderwijsorganisatie (zowel op centraal niveau als op het niveau van de faculteiten).
- Integratie hogeschoolopleidingen.
- Onderwijsraad als forum van *decision makers* (voorzitters onderwijsmanagementteams).
- Verbetering van kwaliteitszorgsysteem op instellingsniveau: streven naar een ‘dashboardsysteem’ om kwaliteit goed te kunnen opvolgen en proactief te kunnen werken.
- Opstellen van een beleidsplan internationalisering, met een geïntegreerde visie waarin onderwijs, onderzoek en ontwikkelings-samenwerking een plaats krijgen.
- Samenwerken met buitenlandse universiteiten die een gelijkwaardig onderwijsconcept hanteren.

lesgegeven in kleine groepen, maar net zo goed in grotere groepen. In ons onderwijsconcept worden vakken gecombineerd tot een geïntegreerd pakket. Waarom? Om er een coherent geheel van te maken waarin de student zijn weg kan vinden. Dat is iets anders dan betuttelen.

Dé vraag die we ons moeten stellen, is: wat is belangrijk voor de student? Want onze kennis neemt almaar toe en de opleidingen zijn korter geworden. In de jaren vijftig, zestig was rechten een opleiding van zes jaar; anno 2013 is dat vijf jaar. Maar nu heb je niet alleen de wetgeving op federaal niveau, maar ook die op het niveau van de gewesten, gemeenschappen én Europa. Je moet dus keuzes maken, want het geheugen van de jongeren is de afgelopen vijftig jaar niet drie keer groter geworden hè. Dat heeft niks met betuttelen te maken, maar alles met respect voor de student. Wij willen dat alle studenten – van excellent tot traag – vooruit kunnen en zich optrekken naar een beter niveau.

‘We’ mogen dus best wat fier zijn?

Uiteraard. Weet je, onlangs hoorde ik van de KU Leuven dat de UHasselt-bachelorstudenten geneeskunde zeer vlot doorstromen naar de afstudeerrichting interne geneeskunde. Daar mogen we gerust trots op zijn. En zo zijn er binnen deze universiteit nog vele succesverhalen. (*Lachje*) De moeilijkheid is om 18-jarigen ervan te overtuigen dat het hier zo goed is. ■

MEDISCHE DOORBRAAK

UHASSELT EN JESSA ONTDEKKEN NIEUW TYPE HARTSTAMCEL

Een onderzoeksteam van het Jessa Ziekenhuis is er, in samenwerking met de Universiteit Hasselt, in geslaagd om een nieuw stamceltype te isoleren uit het menselijk hart. Dat opent nieuwe perspectieven voor de toepassing van stamceltherapie na een hartinfarct. Het onderzoek kadert in het Limburg Clinical Research Program waaraan o.m. de UHasselt deelneemt. De bevindingen zijn een belangrijke stap in het cardiaal stamcelonderzoek.

Bij een hartinfarct is de bloeddorstrooming van een kransslagader geblokkeerd, waardoor de hartspier onvoldoende zuurstof krijgt en het spierweefsel afsterft. Dit leidt tot vermindering van de pompfunctie, met uiteindelijk hartfalen als gevolg. Er lopen wereldwijd verschillende studies waarbij men na een hartinfarct stamcellen in de hartspier tracht te brengen om zo de groei van nieuw hartspierweefsel te bevorderen.

VOORGEPROGRAMMEERD

Terwijl onderzoeksteams oorspronkelijk vooral zochten naar de effecten van het inspuiten van beenmergstamcellen na een

hartinfarct, is de klemtoon de laatste jaren komen te liggen op onderzoek naar stamcellen die zich al in het hart zelf bevinden. Deze zijn mogelijk beter geschikt voor cardiaal herstel omdat ze al 'voorgeprogrammeerd' zijn om tot effectief werkende hartspiercellen uit te groeien. "Uit internationaal onderzoek is de aanwezigheid van twee belangrijke typen van hartstamcellen aangetoond (c-kit en cdc)", leggen prof. dr. Jean-Luc Rummenans en prof. dr. Marc Hendrikx (Jessa/UHasselt) uit. "De eigenschappen van deze cellen of de technieken om deze te isoleren, beperken echter de toepassingsmogelijkheden om een belangrijke bijdrage te kunnen leveren aan het herstel van beschadigd hartspierweefsel na een hartinfarct."

OP EEN KOUDE, DROGE DAG WORDEN WE SNELLER ZIEK

Dat we tijdens de koude wintermaanden sneller vatbaar zijn voor bijvoorbeeld griep, is geen nieuws. Dat we tijdens die periode de kans op een infectie nog verhogen door langere sociale contacten, is dat wel. Koude, droge werkdagen zijn het meest geschikt voor een virusoverdracht, blijkt uit onderzoek van de UHasselt en de Universiteit Antwerpen.

Onderzoekers van het *Centre for Health Economics Research & Modelling Infectious Diseases* (CHERMID) van de Universiteit Antwerpen lieten, in samenwerking met het Centrum voor Statistiek (CenStat), 1.752 mensen verspreid over heel België een dagboek bijhouden. “Daarin tekenden de deelnemers al hun sociale contacten op tijdens één door toeval toegewezen dag”, legt prof. Niel Hens (UHasselt) uit. “Eerder onderzoek toonde aan dat het onderscheid werkdag tegenover weekend/vakantiedag belangrijk is om onze dagelijkse sociale contacten te kaderen. Dit werd met de nieuwe gegevens bevestigd. Tijdens het weekend hebben we minder, maar langere en meer intense contacten met vrienden en familie dan op werkdagen.”

SOCIALE CONTACTEN

Maar de Antwerps-Hasseltse studie gaat een stap verder. “Wij combineerden als allereerste die gegevens over sociale contacten met gegevens over het weer”, zegt prof. Philippe Beutels (Universiteit Antwerpen). “Op koude en droge werkdagen bleken Belgen langere contacten te maken. Van deze weersomstandigheden is tevens geweten dat ze virusoverdracht bevorderen en de kans op infectie verhogen. Deze biologische kenmerken zijn belangrijk om te verklaren dat infectieziektes die via de lucht of via bijvoorbeeld de handen worden overgedragen, duidelijk vaker voorkomen tijdens de wintermaanden. Dit onderzoek toont concreet aan dat wijzigingen in ons sociaal contactpatroon ook van belang zijn om het seizoensgebonden voorkomen van infectieziektes te verklaren.”

NIEUW TYPE HARTSTAMCEL

Het onderzoeksteam zocht en vond een nieuwe manier om stamcellen uit hart te isoleren. “Dit gebeurde op basis van enzymatische activiteit van de cellen. De techniek maakt het makkelijker om stamcellen te isoleren, op te kweken en te transplanteren”, aldus de onderzoekers.

Dr. Karen Hensen en dr. Remco Koninckx (Jessa/UHasselt): “Dankzij toepassing van de nieuwe techniek hebben we in het Jessa Ziekenhuis een type hartstamcel gevonden (CASC genaamd) dat nog niet beschreven was. Het nieuwe type heeft enkele belangrijke voordelen in vergelijking met de eerder bekende types. Het nieuwe stamceltype CASC laat zich gemakkelijker isoleren en is vlot op te kweken in het laboratorium. Daardoor kan men veilig en snel tot grotere hoeveelheden bruikbare hartstamcellen komen dan in het verleden. Uit laboratoriumonderzoek en onderzoek met proefdieren, uitgevoerd in het Jessa Ziekenhuis en aan de UHasselt, blijkt intussen dat de stamcellen effectief kunnen uitgroeien tot functionele hartspiercellen.” Het onderzoek werd gepubliceerd in het prestigieuze tijdschrift *Cardiovascular Research*. Voor dit onderzoek werd ook samengewerkt met de KU Leuven en de University of Health Sciences van Kaunas, Litouwen.

LCRP

Het volledige onderzoeksteam telt vier stafleden (arts-specialisten en postdoctorandi) van het Jessa Ziekenhuis en de UHasselt, één wetenschappelijk assistent en vier doctoraatsstudenten. Het onderzoek kadert binnen de cluster cardiologie van het Limburg Clinical Research Program, een initiatief van de UHasselt, het Jessa Ziekenhuis en het Ziekenhuis Oost-Limburg (ZOL), dat mede gefinancierd wordt vanuit de Stichting Limburg Sterk Merk (LSM).

“WERELDTOP”

De medische wereld was overigens vol lof over de ‘Hasseltse’ primeur. Topcardioloog Pedro Brugada had het in de pers bijvoorbeeld over een “fantastische doorbraak”. “Hasselt staat nu bij de wereldtop”, aldus Brugada.

VERS GELD VOOR UHASSELT SPIN-OFFS CAMARGUS EN LUMOZA

Goed nieuws uit spin-offland: het Vlaams Gewest (SOFI) en het Arkiv-investeringsfonds KMOFIN2 kondigden op 10 december een investering aan van 1,3 miljoen euro in Camargus en Lumoza – twee jonge, beloftevolle hightech-bedrijven.

Camargus, een spin-off van UHasselt en iMinds, krijgt 823.422 euro om met zijn unieke 'camera virtualisatie'-technologie (de '16 lenzen-camera') aan een internationale veroveringstocht te beginnen. "Dankzij onze panoramische multicamera-infrastructuur kan zowat alles vastgelegd worden. De controle over de creatie en het beheer van de audiovisuele *content* ligt bovendien volledig bij de gebruiker", zegt CEO Tom Mertens. De technologie heeft al veel interesse gewekt in binnen- en buitenland. Zo tekende Camargus een distributiedeal met een partner in Dubai. "De financiering laat ons nu toe om een sleutelrol te spelen in het creëren, beheren en analyseren van video voor sport. Met onze technologie kunnen we nieuwe videotoeepassingen ontwikkelen."

OPEL

UHasselt/imec spin-off Lumoza, die zich toelegt op de ontwikkeling van drukbare elektronica, krijgt 500.000 euro voor de uitbouw van een nieuwe productie-unit in Genk. "Op die manier kunnen we zelf de inktten drukken en zo de kwaliteit van onze producten verder verbeteren en sneller marktklaar maken", aldus CTO Wouter Moons. Ook Lumoza heeft zich in het buitenland al in de kijker weten te werken: de 'slimme starter' ontwikkelde gigantische, oplichtende reclameborden voor autofabrikant Opel in meerdere vestigingen over heel Duitsland.

Camargus en Lumoza behoren tot de eerste resultaten van UHasselt Venture Management en van het compartiment van KMOFIN2 dat spin-offs van de UHasselt en de hogescholen financiert.

KIZOK ONDERZOEKT LONEN CEO'S

CEO's van familiebedrijven verdienen gemiddeld 141.000 euro (bruto), iets minder dan CEO's van niet-familiebedrijven (gemiddeld 155.000 euro bruto). Dat blijkt uit een onderzoek van de UHasselt, VKW Limburg en VKW naar het verloningsbeleid van Vlaamse (familie)bedrijven.

Voor de studie werd een steekproef uitgevoerd van 217 Vlaamse privéondernemingen – waarvan 86% familiebedrijven, 14% niet-familiebedrijven – met minimum 10 en maximum 500 werknemers. Daaruit is gebleken dat het verloningspakket van Vlaamse CEO's voor 78% bestaat uit een vast basisloon, voor 12% uit 'niet-monetaire' voordelen (bedrijfswagen, verzekering...) en voor 10% uit een (prestatie gerelateerde) bonus. De studie werpt niet alleen meer licht op de vergoedingen van CEO's, maar ook op de manier waarop de hoogte van deze vergoedingen bepaald wordt. Zo stelden de onderzoekers vast dat bij de helft van de familiebedrijven aan externe benchmarking gedaan wordt. Bij 1

op 3 bedrijven is er een geschreven verloningsbeleid voor het management en een discussie op het niveau van de raad van bestuur. Slechts 13% van de familiebedrijven geeft aan over een remuneratiecomité te beschikken.

Het doctoraatsonderzoek is van de hand van Anneleen Machiels, in samenwerking met prof. dr. Wim Voordeckers, prof. dr. Nadine Lybaert en prof. dr. Tensie Steijvers van onderzoeksinstituut KIZOK (*Kenniscentrum voor Ondernemerschap en Innovatie*) van de UHasselt.

UNIEK PROJECT 'VITALINK' GELANCEERD

ZORGVERLENERS DELEN PATIËNTGEGEVENS IN ÉÉN DATABANK

Op 20 december werd 'Vitalink' gelanceerd, een elektronisch platform waarmee patiënten hun medicatiegegevens ter beschikking kunnen stellen van hun zorgverleners. De wetenschappelijke begeleiding gebeurt aan de Universiteit Hasselt, onder leiding van prof. dr. Neree Claes (faculteit GLW).

Het Vitalink-systeem is vrij eenvoudig: de zorgverlener laadt het medicatieschema van een patiënt - na diens toestemming - via het elektronische platform op. Zo'n schema bevat een overzicht van de geneesmiddelen die een patiënt neemt en kan - naargelang de medische toestand - aangepast worden door de huisarts en apotheker. Niet alleen de zorgverstrekkers (artsen, verpleegkundigen, mantelzorgers ...) kunnen het medicatieschema raadplegen, ook de patiënt kan dat. De elektronische schema's worden met behulp van speciale software geïntegreerd in bestaande (para)medische elektronische dossiers. Het delen van de zorggegevens gebeurt overigens op een beveiligde manier, met respect voor de privacy.

PATIËNTVEILIGHEID

"Vitalink is een belangrijke stap in de Vlaamse zorg- en welzijnssector", zegt prof. dr. Neree Claes, verbonden aan de faculteit Geneeskunde en levenswetenschappen van de UHasselt. "Voor

het eerst kunnen patiënten hun zorggegevens ter beschikking stellen van al hun zorgverstrekkers. Op die manier kunnen de zorgverleners deze gegevens veel makkelijker met elkaar uitwisselen." Die efficiëntere uitwisseling zal bovendien leiden tot een hogere patiëntveiligheid. "Vandaag gebeurt het immers al te vaak dat een patiënt wordt opgenomen en de arts of verpleegkundige geen zicht heeft op diens thuismedicatie. In een spoedsituatie kan dat leiden tot levensbedreigende toestanden", zegt prof. dr. Claes.

TESTPERIODE

De komende zes maanden vormen een testperiode. Zo wordt er in vier Vlaamse regio's een bevraging gehouden bij zorgverleners en patiënten. Daarna kan Vitalink uitgerold worden over heel Vlaanderen.

VILLICUS SLUIT DE DEUREN

De Villicus – het legendarische studentencafé – sloot onlangs na 40 jaar zijn deuren, tot grote spijt van de studenten én van de UHasselt. "Een bruisend uitgaansleven maakt deel uit van het studentenleven – en zeker van het DNA van de Universiteit Hasselt", aldus beheerder Marie-Paule Jacobs. In *Het Belang van Limburg* noemde rector Luc De Schepper de sluiting van de Villicus "absoluut geen goede zaak voor onze studenten". "Voor hen is de nood aan voldoende plaats om te fuiven hoog."

Rector Luc De Schepper en beheerder Marie-Paule Jacobs zaten al samen met de studentenverenigingen en met StuRa, in eerste instantie om een inventaris op te maken van mogelijke oplossingen. Samen willen ze alles op alles zetten om snel tot een oplossing te komen, zowel op de zeer korte als op de iets langere termijn.

2013, LUSTRUMJAAR

STATISTICI TREKKEN LUSTRUMJAAR OP GANG

De UHasselt trapte op vrijdag 11 januari haar lustrumjaar af met een debat tussen gerenommeerde statistici uit binnen- en buitenland over de rol van statistiek in onder meer geneeskunde en fraudebestrijding. 2013 is namelijk niet alleen het jaar waarin de universiteit haar 40ste verjaardag viert, maar ook het Internationaal Jaar van de Statistiek ('Statistics2013'). "De invloed van statistiek op ons dagelijks leven is groot, maar onbekend", zegt prof. dr. Geert Molenberghs van I-BioStat, het interuniversitaire onderzoeksinstituut van de UHasselt en KU Leuven. "Statistici uit de hele wereld werken dit jaar dan ook samen om hun wetenschap meer in de schijnwerpers te plaatsen."

Voor de meeste mensen is statistiek in het beste geval een taai vak uit hun studietijd en in het slechtste geval totaal onzichtbaar. "Onterecht, want zonder statistiek zou ons leven er helemaal anders uitzien", zegt prof. dr. Geert Molenberghs, directeur van I-BioStat (UHasselt/KU Leuven). "Statistici voorspellen bijvoorbeeld het weer en extreme weerfenomenen, laten online zoekmachines zoals Google hun werk doen en dragen bij aan het ontdekken en testen van nieuwe geneesmiddelen. Statistiek speelt zelfs een belangrijke rol in het opsporen van bedreigde diersoorten, in de sportwereld en bij het voeren van gerechtelijk onderzoek."

STATISTIEK EN FRAUDE

CenStat opende 'Statistics2013' op vrijdag 11 januari met een lezing van professor Marie Davidian, een internationale topper in de

wereld van statistiek. Zij bracht (en brengt) haar academische carrière door in de 'Research Triangle Area' in North Carolina, die gevormd wordt door de universiteitssteden Durham (Duke University), Raleigh (North Carolina State University) en Chapel Hill (University of North Carolina). Het gebied staat in de VS bekend als het 'Silicon Valley van de statistiek'.

In haar lezing aan de UHasselt ging prof. Davidian dieper in op het gebruik van statistische gegevens bij het bieden van medische verzorging op maat. Zij nam ook deel aan een debat over de link tussen statistiek en fraude: niet alleen hoe er fraude gepleegd wordt met gegevens – een *hot topic* na recente voorvallen van academische fraude in Nederland – maar ook hoe statistische methoden kunnen bijdragen aan het opsporen ervan.

www.statistics2013.org

FEESTELIJKE CIJFERTJES

2013 belooft voor het Centrum voor Statistiek een heus feestjaar te worden.

De statistici vieren een **kwarteeuw**

Master of Statistics – waarvan **20 jaar** met een VLIR-programma gericht op de ontwikkelingslanden. CenStat bestaat

dit jaar ook **15 jaar**. Het Interuniversitair Instituut voor Biostatistiek en statistische Bio-informatica viert dan weer zijn

5-jarig bestaan.

De eerlijkheid gebiedt ons wel om toe te geven dat 2013 tot Internationaal Jaar van de Statistiek werd omgedoopt omdat Thomas Bayes – bekend van de stelling die zijn naam draagt en de grondslag vormt van de zgn. Bayesiaanse statistiek

– **250 jaar** geleden geboren werd.

LUSTRUM PERSENEELSHAPPENING OP 25 MEI

De 'Kickoff Day' van het Internationaal Jaar van de Statistiek' vormde meteen het startschot van het lustrumjaar van de UHasselt. Hieronder een (voorlopig) overzicht van de lustrumevenementen. Kruis alvast zaterdag 25 mei in je agenda aan, want dan heeft de Lustrum Personeelshappening in domein Bokrijk plaats. Een uitnodiging volgt nog.

15 tot 17 februari	Personeelsreis EuroDisney
Begin februari – eind maart	Lustrum Miezerik
Maandag 22 april	Lezing Jeremy Rifkin
Zaterdag 25 mei	Lustrum Personeelshappening, Domein Bokrijk
Maandag 27 mei	Wetenschappelijk Symposium Shaping the future, the world in 2053 deelname van eredoctores en andere sprekers
Dinsdag 28 mei	Dies Natalis 'Shaping the future' Universiteitsconcert
Zondag 8 september	Open Monumentendag Gedichten door/van Hubert Daemen ('Witse')
Zaterdag 5 en zondag 6 oktober	Tweedaags Klassiek festival Waldo Geuns
Najaar	Revue Jos Wilmots (Ontmoetingsdag 'UHasselt-senioren')
Najaar	TEDxUHasselt

Jeroen Janssens (38)

deskundige kredietbeheer | 8 maanden jaar @ UHasselt
| getrouwd | 2 zonen (Elias, 5 en Daan, 3) | Houdt zich
graag bezig met opvoeding 2 zonen, fietst graag naar het
werk, zingt in een koor, houdt van natuur...

Nele Nijst (23)

deskundige kredietbeheer | 2 jaar @ UHasselt |
Heeft een vriend | Houdt van koken, fitness, uitgaan
met vrienden en op reis gaan

An De Backer (45)

directeur rectoraat | 22 jaar @ UHasselt | getrouwd
1 zoon (Dries, 17) en 1 dochter (Tine, 15) | Houdt
van skiën, fietsen (de weg naar het werk heb ik
echter nog niet gevonden ☺), experimenteren in de
keuken, kokkie 'spelen' in de chiro

Everard Goris (61)

deskundige kredietbeheer | 38 jaar @ UHasselt
| getrouwd sinds 1976 | 1 zoon (Ludwig, 34) |
Houdt van wandelen en fietsen (vooral in Zee-
land), klussen in de tuin, lezen en sporadisch
een film in de bioscoop

Hilde Vanderheyden (35)

deskundige kredietbeheer | bijna 2 jaar @
UHasselt | woont samen | 1 dochter (Lotte,
3,5 jaar) en 1 zoon (Bram, bijna 2 jaar)
Is graag met de kindjes bezig, gaat af en toe
eens uit eten, houdt van lezen, koken...

Hilde Wijnen (54)

coördinator kredietcel | 32 jaar @ UHasselt
getrouwd met Michel Piette | 1 zoon (Jeroen,
34) en 1 dochter (Evelien, 31) | Houdt van
naar het zeetje gaan, fietsvakanties, oma zijn
voor de kleinkinderen (Jasmine, 9 maanden
en Hanne , 1 maand)

DIENST IN DE KIJKER:

KREDIETCEL

Facturen en onkostennota's afhandelen, een wagen reserveren... De kredietcel CAD brengt het allemaal voor je in orde. Voor de foto op de vorige pagina's zetten we deze 'cel' écht achter 'tralies'. Maar waarvoor is de kredietcel CAD precies verantwoordelijk? *Nu weet je het!* zocht het voor je uit!

Eerst en vooral: wat doet de kredietcel CAD precies?

An: De kredietcel CAD staat in voor de financiële opvolging van alle centrale diensten, uiteraard in samenspraak met FIN. Sinds enkele jaren is er een beweging om de kredietcellen meer te concentreren. Sinds 1 januari 2013 kwamen voor de kredietcel CAD ook de kredieten van PER en FIN erbij, waardoor we echt voor alle centrale diensten werken. De kredietcel CAD is zo georganiseerd dat iedereen zijn inhoudelijk domein heeft, zijn specialisatie of diensten. Maar de anderen zijn wel op de hoogte van deze activiteiten, zo kunnen ze bij afwezigheid het werk van een collega overnemen.

En wie doet wat?

Hilde W(IJNEN): Ik ben de coördinator van de kredietcel. Ik zorg ervoor dat we onze deadlines halen en dat dringende dossiers ook zo behandeld worden. Daarnaast regel ik het verlof, voor zover dat nodig is want meestal raken we er onderling wel uit. Daarnaast behandel ik alles wat personeelskredieten betreft en volg ik contracten op.

Jeroen: Ik doe vooral de kredieten voor de faculteit Rechten, de dienst CID, de AUHL, de VLIR-beurzen, alles wat te maken heeft met de huur van de Nierstraat (waarborgen bijvoorbeeld) en de grote facturen van XOD, die over verschillende kostenplaatsen van de centrale administratie verdeeld moeten worden. In de toekomst komt er ook alles wat met de lustrumactiviteiten te maken heeft bij.

Nele: Ik behandel de financiële kant van studentenadministratie, studentenvoorzieningen, sportvoorzieningen, de maatschappelijk assistent en het onthaal. Een voorbeeld hiervan is de terugbetaling van de collegegelden. Ik kom niet zo veel in contact met studenten, maar wel met de studentenverenigingen. Hun subsidies zitten bijvoorbeeld allemaal bij mij. En als zij een fuif organiseren, handel ik de financiële kant van de zaak af.

Everard: Ik neem alle facturen en financiële toestanden rond materiële voorzieningen voor mijn rekening. Te denken valt dan aan de uitgaven voor het onderhoud van gebouwen, alle energiekosten, de bouwwerken... Ik zie dus, met uitzondering van de lonen, de grootste bedragen passeren. Dat gaat van het bouwen op zich tot het onderhoud en alles wat daartussen zit. Alles wat met het ge-

bouw te maken heeft, dus: van de kleinste schroef tot het muizenvergif (*lacht*). Daarnaast behandel ik de financiën van de bibliotheek en de werkingskredieten van PER en FIN. Ik ben ook, voor wat de mobiele telefonie betreft, de link tussen Mobistar en de UHasselt. Daarnaast ben ik – van A tot Z – verantwoordelijk voor het wagenpark: de reservaties, het aanrekenen van de ritten per kwartaal aan de diensten en faculteiten, het opvolgen van het technisch onderhoud, de jaarlijks verplichte keuring...

Hilde V(ANDERHEYDEN): Ik doe alle kredieten voor verschillende diensten: communicatie, DOC, TTO, onderwijs, internationalisering, rectoraat, seniorenuniversiteit, open universiteit... Dat gaat dan van alle inkomende en uitgaande facturen tot bestelbonnen, offertes enzovoort. Personeelsleden van deze diensten brengen hun onkosten ook bij mij binnen, zoals kilometervergoeding na een dienstverplaatsing. Ik jaag dus heel veel op handtekeningen (*lacht*). Alles moet ter controle afgetekend worden door de projectleider en dan nog eens door An.

Hilde W: Binnenkort gaat dat misschien allemaal digitaal. Een grote verbetering.

An: Ik moet uiteindelijk inderdaad alles aftekenen, ik ben als diensthoofd namelijk ook de kredietbeheerder. De elektronische flow zal naar mijn gevoel heel interessant zijn. Nu liggen er – na een dag vergaderen – een hele stapel tekenmappen voor me klaar (*lacht*). Ondertekenen via e-mail – wat gelijk waar kan uitgevoerd worden – lijkt daarom een aantrekkelijk alternatief.

Kunnen jullie de verhouding van de kredietcel tot FIN eens verduidelijken? Werken jullie nauw samen?

An: Zoals ik straks al aanhaalde: de kredietcel is de link tussen de diensten en FIN. Via FIN komen bijvoorbeeld facturen binnen. Daarna gaan deze naar de kredietcel, die alles voorbereidt en controleert. Vervolgens doet FIN de effectieve uitbetaling. FIN zorgt ook voor het algemene kader van alle financiële processen, de kredietcel is een schakel in het gehele proces en heeft een intense samenwerking met FIN.

TRAPPEN TEGEN KANKER

Ook dit jaar neemt de UHasselt deel aan de '1.000 km van Kom Op Tegen Kanker' van 9 tot 12 mei. Collega's met goede fietsbenen mogen een e-mailtje sturen naar sport@uhasselt.be.

De fietsvierdaagse voor 'Kom Op Tegen Kanker' gaat ook dit jaar door in Mechelen. De opbrengst gaat naar onderzoek naar orgaan- en weefsel-sparende behandelingsstrategieën. Om het nodige startgeld in te zamelen, organiseert de UHasselt een wafelverkoop en de Campusrun (op 25 april). Meer informatie over deze acties volgt later. Als je meer wil weten over de 1.000 km kan je surfen naar www.1000km.be.

Hilde W: Boekhoudkundig is het verplicht dat een factuur *geboekt* wordt zodra ze binnenkomt. En met dit systeem kan dat.

Everard: Sinds 2007 zijn wij btw-plichtig en dat heeft alles verstrengd. De btw-aangiftes moeten maandelijks gebeuren, dus we moeten alles op tijd afhandelen.

Hilde W: De kredietcel CAD, zoals hij nu is, bestaat trouwens nog maar sinds 2009.

Wat vinden jullie het leukst aan jullie job?

Hilde W: Ik doe m'n job nog steeds even graag als toen ik pas begon. Het interessantste vind ik de contacten met de verschillende diensten. Ik ben eigenlijk het aanspreekpunt en dat vind ik fijn. Ze komen meestal met *reclamaties* of vragen, maar toch blijft het plezierig (*lacht*). En ik doe de boekhouding natuurlijk ook heel graag.

Hilde V: Ik vind de afwisseling tof. En ik kom met veel mensen in contact – door die handtekeningen hè.

Everard, van al jouw 'kredietcel-maten' werk je al het langst aan de UHasselt. Heb je de universiteit zien verjongen de laatste jaren?

Everard: Ik werk hier sinds mei 1975, klopt. Dat verjongen hoort bij het aspect 'universiteit'. En als je in een omgeving zit met jonge mensen, houdt dat je jong. Je blijft die voeling hebben en volgt hun gedachtegang. Ik was destijds, als ik mij niet vergis, de tweede man – de diensthoofden buiten beschouwing gelaten – die in de centrale administratie aan de UHasselt kwam werken. In die tijd kende iedereen elkaar nog. We gingen bijvoorbeeld regelmatig een koffie drinken in de G49, waar profs, technici... samenzaten om een babbeltje te slaan. Toen was iedereen jong. Veel collega's gingen nog naar TD's: van profs tot ATP'ers. Maar eens je de 30 nadert, stopt dat. Dan appreciëren die jongeren dat niet meer zo (*lacht*).

Nog tips voor de collega's?

Hilde W: Ik wil er nog eens op aandringen dat alle dossiers tijdig én volledig binnengebracht moeten worden. Dit helpt ons enorm bij het halen van onze deadline. Jaja, noteer dat maar (*lacht*)!

MET PENSIOEN!

BEW EN GLW WUIVEN 'ICONEN' UIT

Met de pensionering van Mia Cox (faculteit BEW) en Agnes Delsaer (faculteit GLW) trekken twee 'UHasselt-iconen' de deur definitief achter zich dicht. Maar dat gebeurde natuurlijk niet zónder de nodige festiviteiten.

MIA COX, DE 'PROBLEM SOLVER'

Na 44 jaar trouwe dienst besloot Mia Cox, secretaresse van het faculteitsbestuur BEW, dat het welletjes was geweest. Het liefst van al wou ze stilletjes en onopgemerkt via de achterdeur verdwijnen... Maar dat was buiten haar collega's gerekend. Mia – een belangrijk deel van het collectieve geheugen van de faculteit BEW – mocht niet zonder een gepast “dankjewel” verdwijnen uit de faculteit. Op 13 december 2012 heeft BEW Mia dan ook in de bloemetjes gezet. Een gezellig samenzijn met een hapje en drankje, een kort woordje van decaan prof. dr. Piet Pauwels, gevolgd door een woordje van prof. dr. Wim Van Looy - dé decaan voor Mia. Met professor Van Looy heeft ze namelijk het langste mogen samenwerken en van hem heeft ze het meest geleerd.

De talrijke opkomst van collega's bewijst dat Mia een graag geziene collega was. Bij haar kon iedereen dan ook altijd terecht, met welk probleem dan ook, groot of klein. Mia was voor velen de raadgeefster, het luisterend oor, de organisator bij uitstek. Nooit gaf ze het gevoel dat je niet gewenst was of dat je vraag ongelegen kwam. Een echte “problem solver”, want “gaat niet” staat niet in Mia's woordenboek. Dit betekende dan ook dat niemand die tot een oplossing kon bijdragen, veilig was voor haar ☺.

Zoals ze zelf zegt, kan Mia een dik boek schrijven over de universiteit en onze faculteit. Ze stond immers decennialang op de eerste rij bij alle grote veranderingen: EHL, VWOL, LUC, UHasselt... Mia beleefde het allemaal; van de grote veranderingen tot de slechte kantjes. Wellicht zal de helft van zo'n boek door de redactie wegens “vertrouwelijk” of “te zot voor woorden” worden geschrapt. Maar de kennis en wijsheid heeft Mia zeker wel. Een rijkdom die in vele jaren is opgebouwd en altijd ten dienste stond van de faculteit – en dat met uiterste discretie.

Met Mia verdwijnt een belangrijk icoon uit onze faculteit. We zullen nog vaak zeggen “Mia zou dit wel weten”. Maar we koesteren vooral de fijne herinneringen die we aan haar hebben. We wensen haar dan ook het allerbeste. Het is tijd om volop te genieten van een harmonieus familiaal leven met talrijke reisjes. De deur van de faculteit BEW blijft altijd open voor Mia, zodat ze ons af en toe zeker nog een bezoekje kan brengen. Mia, het ga je goed en tot binnenkort!

Je collega's van de faculteit BEW!

AGNES DELSAER, VIP VOOR EEN DAG

Verschillende collega's vroegen me in de loop van 2012: "En Agnes, het schijnt dat jij ook dit jaar stopt. Dat kan toch niet. En voor wanneer is het dan?" Mijn antwoord: "12.12.12." Hun reactie: gefronste wenkbrauwen en een ironische *smile*.

Midden november vonden die collega's en ook vele ex-collega's een uitnodiging voor "de receptie van vriendschap en dankbaarheid" in hun mailbox. Die 12.12.12 was dan toch geen flauwe mop.

Ik wist evenwel niet dat mijn directe collega's van BIOMED in een werkgroep PAD regelmatig brainstormden om op woensdag 12.12.12 een hele dag vol festiviteiten op touw te zetten. En dat ze plezier en veel binnenpretjes aan de voorbereiding beleefd hebben, dat kan ik me best voorstellen! Begin december overhaalde een van hen me zelfs om een nieuw kleedje te kopen en ten laatste op dinsdag 11 december naar het kapsalon te gaan. Ik heb toen braaf geluisterd voor het geval dat... Ik begon zo stilletjes aan wat onraad te ruiken.

En dan, woensdag 12.12.12: vriestemperaturen met heldere hemel. Zouden die ruim 200 inschrijvers om 16.00 uur de koude trotseren voor mijn receptie?

8.20 uur: *ding dong*. Aan onze voordeur een grote *gentleman* in maatpak met zwarte bril, dito hoofddeksel en handschoenen: Jean F. met zijn salonwagen. Om de hoek drie rillende dames (Veronique P., Brigitte G. en Astrid W.) die me in de taxi vergezelden richting campus Diepenbeek. Ik mocht voor één dag hun VIP zijn.

Op de parking van BIOMED: drie bodyguards die de VIP-auto inspecteerden en mij en m'n gevolg in gebouw A onder luid applaus binnenloodsten. Anne B. hing me het witte zijden strijdlint 'Met pensioen! Kus me!' over de schouders. Met de boodschap: "de ganse dag aanhouden, Agnes."

In de refter van gebouw A liet de hele administratieve ploeg van de faculteit GLW zich het ontbijt met bubbels welgevallen. Ook ik genoot er ruimschoots van; ik had de afspraak om nuchter te blijven – onder het mom van een 'bloedafname' voor het 'wetenschappelijk onderzoek' – uit het oog verloren.

Rond 10.00 uur bracht de salonwagen mij naar gebouw C, waar een kleine honderd BIOMED-medewerkers me verwelkomden. Opnieuw applaus en maar kussen, kussen... In de ochtend hadden jonge doctorandi de hal, gangen, refter, keuken, trappenhall en zelfs de toiletdeur aangekleed met A4-foto's uit de privé- en UHasselt-collectie. Foto's van de wieg tot... En maar kijken en maar uitleg geven... Voorwaar: nostalgie in het kwadraat!

Het werd me stilaan duidelijk dat ik – normaal een controlefreak wat betreft gebeurtenissen op het werk – geen vat had op het verloop van de dag en me best maar liet vieren. Plezier is plezier, dacht ik toen bij mezelf.

Voor mijn lunchpakket moest ik samen met enkele directe collega's van BIOMED naar gebouw D uitwijken. Technici hadden zo onder-tussen vrij spel om de hal van gebouw C tot een bioscoopzaal om te vormen en in de gangen aan de laboratoria van het gelijkvloers een patisserie in te richten.

Om 14.00 uur bliezen alle aanwezige medewerkers van de faculteit GLW verzamelen in de refter van gebouw C. Ook mijn man Wim was ontboden. Iedereen bekeek iedereen en wist of gebaarde van niets.

Plots een brandalarm van jewelste! Echt of opgezet spel? Iedereen stoomde naar de verzamelplaats buiten. Moet je weten dat ik in het geval van een brandalarm verantwoordelijk was om de vertrekken van het gelijkvloers van gebouw C te doorlopen - wat ik ook nu deed. Het bedienen van de alarmknoppen in ons kantoor C028 lukte me echter niet. Te wijten aan de emoties of de zenuwen? Of was dit soms toch toneel? Gelukkig kwam veiligheidschef Jan V. hijgend aangefietst. Ook huisfotograaf Marc W. was plots van de partij. Nu daagde het in "mijn Oosten": heel de scène vormde het startschot voor een grote groepsfoto. Voor mij de laatste, maar ik had er echt deugd van. Wie lag aan de basis van dat leuk idee?

Het ludieke filmpje o.l.v. brandweerman Bert B., directeur Marcel A. en in regie van postdoc Veronique V. was geweldig! Steengoed, iedereen lachte tranen. Het filmpje is een staaltje van onbekend acteertalent uit BIOMED. De taarten, cakes en pronkgebakken - juweeltjes van de bovenste plank - waren om bij vingers en duimen af te likken.

16.00 uur: tijd voor de receptie in de Wintertuin in gebouw D. Een nooit geziene rij collega's van de UHasselt en van het vroegere DWI schoof aan voor felicitaties met de nodige kussen. Ook een professor met zijn toga in de hoed. Mijn vraag naar de betekenis ervan ontweek hij met: "dat is voor morgen". Ook Luc A. van EDM vroeg ik naar een verklaring voor zijn filmmateriaal. Geen passend antwoord echter.

En dan tot mijn grote verbijstering: het optreden van vier proffen in vol ornaat tijdens een speciale academische zitting met speeches en uitreiking van een *Lifetime Achievement Award* te mijner eer. Ik stond met de mond vol tanden, maar voelde me als een jonge doctorandus die net zijn PhD had behaald. Ik heb ervan genoten en heb gelachen met de talrijke anekdotes. De talrijke aanwezigen hopelijk ook...

Dat bleek alvast uit de vele dankmailtjes met felicitaties voor de catering en de organisatoren die ik na 12.12.12 mocht ontvangen. Vooral oud-collega's van het eerste uur waren zeer blij en vereerd erbij te mogen zijn.

En ik? Ik geniet nog heel lang na van mijn unieke viering en laat derden deelgenoot worden via www.uhasselt.be, het fotoboek...

Met dank, vriendelijke groeten en tot ergens onderweg!

Agnes Delsaer

PERSONEELSPAGINA

HUWELIJKEN

Filip Vandenberghe, celhoofd, Centrale Informatica Dienst, met Linda Slechten	23.11.2012
Anastasiia Beznosyk, wetenschappelijk medewerker, faculteit Wetenschappen, EDM, met Thomas Bijmens	10.11.2012
Remco Roes, doctoraatsbursaal, faculteit Architectuur en kunst, Associatiefaculteit Architectuur en kunst, met Sara Bomans	04.08.2012
Duc Quang Hoang, doctoraatsbursaal, faculteit Wetenschappen, Instituut voor Materiaalonderzoek, met Tong Ho Ngoc Thi	23.10.2012
Ozhan Zurel, doctoraatsbursaal, faculteit Bedrijfseconomische wetenschappen, beleidsmanagement met Tuba Zurel	25.12.2012
Theophile Bigirumame, doctoraatsbursaal, faculteit Wetenschappen, Centrum voor Statistiek, met Germaine Uwimpuhwe	15.12.2012
Philippe Bertrand, doctoraatsbursaal, faculteit Geneeskunde en levenswetenschappen, fysiologie, met Laura Ceyskens	08.12.2012

GEBOORTES

Lotte, dochtertje van Ilse Haeldermans, stafmedewerker dienst Onderzoekcoördinatie	25.10.2012
Louise, dochtertje van An Creemers, doctor-assistent, Centrum voor Statistiek	11.10.2012
Elliot, zoontje van Nele Witters, FWO-medewerker, Centrum voor Milieukunde	12.12.2012
Axl-Miro, zoontje van Kim Vandijck, deskundige secretariaat, Personeelsdienst	16.11.2012
Mathias, zoontje van Bart Tessens, doctor-assistent, Centrum voor Milieukunde	22.12.2012
Julia, dochtertje van Nele Goeyvaerts, doctor-navorser, Centrum voor Statistiek	10.10.2012
Maité, dochterje van Sammy De Ridder, assistent, faculteit Rechten	14.08.2012
Lars, zoontje van Thomas Junkers, docent, Instituut voor Materiaalonderzoek	02.01.2013
Tjorven, zoontje van Inge Hermans, doctoraatsbursaal, moleculaire en fysische plantenfysiologie	09.08.2012
Emilio, zoontje van Frederic Servais, doctor-navorser, databases en theoretische informatica	01.11.2012

IN MEMORIAM

EERWAARDE HEER ROB MOENS

Op 18 januari 2013 overleed eerwaarde heer Rob Moens op 72-jarige leeftijd. Hij werd op 9 september 1950 geprotest in de dominicanenorde en op 11 september 1956 tot priester gewijd. Eerwaarde heer Moens was de allereerste studentenpastor van het LUC (UHasselt).

1 OKTOBER 2013, I-DAY

Het Vlaamse hoger onderwijs staat voor zijn grootste hervorming in decennia. Op 1 oktober 2013 (de start van het academiejaar 2013-2014) integreren de academische opleidingen van de hogescholen in de universiteiten. Maar wat houdt dat precies in? *Nu weet je het!* zet het even op een rij.

1) WIE INTEGREERT ER?

Sinds de invoering van de bachelor-masterstructuur heeft Vlaanderen professionele en academische opleidingen. De professionele opleidingen maken deel uit van het onderwijsaanbod van de hogescholen. De academische opleidingen worden aangeboden door hogescholen én universiteiten.

Vanaf 1 oktober 2013 integreren de academische opleidingen van de hogescholen – de vroegere 2-cycli-opleidingen – in de universiteiten, met uitzondering van de kunstopleidingen.

2) WAT BETEKENT DE INTEGRATIE VOOR DE UHASSELT?

- De UHasselt krijgt er vier **opleidingen** bij. Deze opleidingen worden overgenomen van de hogescholen PHL en Xios. Concreet gaat het om:
 - Industriële wetenschappen (industriële ingenieur) (Xios Hogeschool)
 - Architectuur (PHL)
 - Interieurarchitectuur (PHL)
 - Revalidatiewetenschappen en kinesithérapie (PHL)
- Het aantal **faculteiten** van de UHasselt groeit van vier naar zes. Er worden twee nieuwe faculteiten opgericht:
 - faculteit Architectuur en kunst
 - faculteit Industriële ingenieurswetenschappen

De opleiding revalidatiewetenschappen en kinesithérapie wordt ondergebracht binnen de faculteit Geneeskunde en levenswetenschappen.

- Een 200-tal **personeelsleden** van de Xios Hogeschool en PHL stapt over naar de UHasselt. Het personeelsbestand groeit aan tot 1.150 personeelsleden.
- De UHasselt telt na de integratie 5.400 **studenten** (3.400 nu).

3) IN WELKE GEBOUWEN WORDEN DE NIEUWE FACULTEITEN ONDERGEBRACHT?

De faculteit Architectuur en kunst is gehuisvest op campus Diepenbeek, gebouw E (huidige locatie). Studenten architectuur en interieurarchitectuur volgen onderwijs in gebouw E en in gebouw D.

De faculteit Industriële ingenieurswetenschappen is eveneens terug te vinden op campus Diepenbeek. Studenten volgen echter onderwijs in gebouw B (KHLim) of in gebouw H (PXL).

4) WAT GEBEURT ER MET DE KUNSTOPLEIDINGEN?

De academische en de professionele kunstopleidingen worden ondergebracht in een aparte structuur binnen de hogescholen: de zgn. Schools of Arts. Deze schools worden bestuurd door vertegenwoordigers van de hogescholen en de geassocieerde universiteiten.

Meer weten over de integratie?

Stuur een e-mailtje naar personeelsdienst@uhasselt.be of surf naar www.uhasselt.be/integratie.

KLINKEN OP 2013 |

Op 7 januari hieven personeelsleden (en studenten) het glas op 2013 tijdens de traditionele nieuwjaarsreceptie. Rector Luc De Schepper keek in zijn speech terug op het voorbije jaar en blikte vooruit op wat een "druk en spannend" 2013 belooft te worden. Een jaar waarin wat te vieren valt, ook: de UHasselt bestaat dit jaar namelijk 40 jaar!

VLUP

OP BEZOEK BIJ JANSSEN PHARMACEUTICA

Op zaterdag 26 januari trokken we met een kleine groep naar Beerse voor een bezoekje aan de hoofdzetel van Janssen Pharmaceutica. Na aanmelding bij de beveiliging kregen we allemaal een bezoekerspasje en bracht onze gids ons naar het restaurantgebouw voor een drankje. Hij introduceerde ons in het bedrijf Janssen Pharmaceutica tijdens een enthousiaste, duidelijke presentatie.

Janssen Pharmaceutica behoort tot de Johnson & Johnson groep en bestaat in België uit vijf vestigingen: Beerse I en II, Geel, Olen en Merksem. In België werken ongeveer 4.000 à 5.000 mensen verspreid over al deze vestigingen.

Janssen Pharmaceutica Beerse I bestaat uit een enorm complex van researchgebouwen, administratie, productiefabrieken en distributie. Het onderzoek van Janssen Pharmaceutica spitst zich toe op vier domeinen: neurowetenschappen, infectieziekten, vaccins en oncologie. Na een uiteenzetting over het hele onderzoeks- en ontwikkelingsproces brachten we nog een kort bezoek aan het Paul Janssen Research Center, een modern gebouw waar dagelijks talrijke onderzoekers werkzaam zijn in moderne labo's, uitgerust met de nieuwste technologieën.

Daphné Vermin

OEPS!

In de vorige editie van *Nu weet je het!* is een fout geslopen: het verslag van de wandeling door Parijs ('Parijs anders', blz. 32) werd geschreven door prof. dr. Alex Wethlij en niet door Greet Clerx. Onze excuses.

BESTE GEPENSIONEERDE UHASSELT-MEDEWERKER,

Wenst u nog graag op de hoogte te blijven van onze VLUP-activiteiten? Check dan regelmatig onze website via www.uhasselt.be/vlup. Om nog steeds de mailing te ontvangen, kunt u uw e-mailadres bezorgen aan Esther Stevens via esther.stevens@uhasselt.be.

AGENDA

maart
23

23 MAART 2013
Rondleiding Maastricht

april
21

21 APRIL 2013
Bezoek tentoonstelling De Etrusken
Una storia particolare
(Gallo-Romeins Museum, Tongeren)

april
27

27 APRIL 2013
Wandelen of mountainbiken
met ervaren begeleiders aan het Schulensmeer
(Herk-de-Stad/Lummen)

mei
25

25 MEI 2013
Personeelshappening Bokrijk
(Lustrum)

juni
14

14 JUNI 2013
Zomeropera Alden Biesen
opvoering opera 'Rigoletto' van Verdi (Bilzen) -
inschrijven **vóór** 1 maart 2013

november
17

17 NOVEMBER 2013
Sinterklaasfeest

WORDT VERWACHT

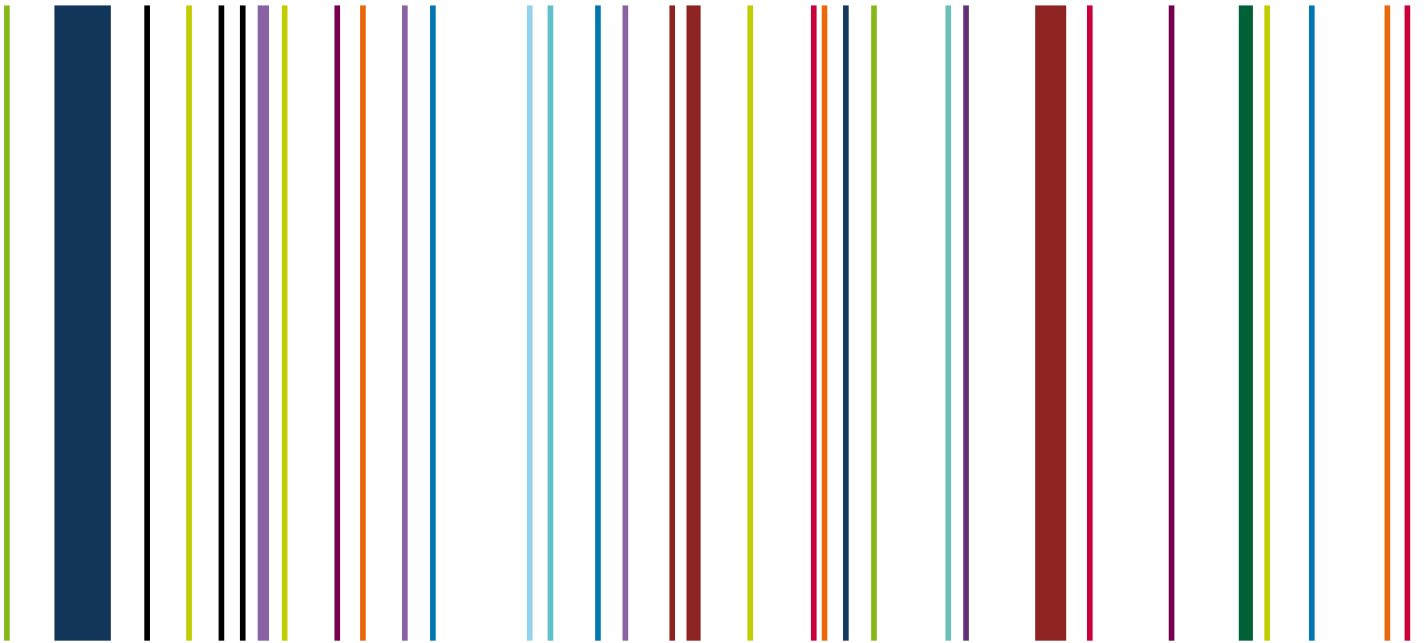
- Einde maart: Workshop bloemschikken
- Juni 2013: Laserschietsen
- September 2013: C-mine Expedition (Genk)
- Oktober 2013: Daguitstap naar Namen
- November 2013: Quiz voor personeel
- November 2013: Sintpaleis Alden Biesen

IDEEËNBUS

Heb je ook nog een idee? Laat het ons dan weten via onze ideeënbox!

HUISSTIJL

NUWE HUISSTIJL!

De UHasselt heeft een nieuwe huisstijl! DCM (Dienst Communicatie en Marketing) stelde het huisstijlhandboek voor tijdens verschillende infosessies. Alle richtlijnen zijn netjes gebundeld op de webstek www.uhasselt.be/huisstijl.

De nieuwe huisstijl werd in de afgelopen maanden zorgvuldig uitgetekend. Op www.uhasselt.be/huisstijl vind je alle richtlijnen rond brieven, visitekaartjes, presentaties, doctoraten... terug. Maar je kan er ook templates voor powerpointpresentaties downloaden en taalkundige afspraken (onder meer wat betreft hoofdlettergebruik en functietitels) terugvinden. Er is ook een handige module ontwikkeld voor je e-mailsignatuur 'nieuwe stijl'.

VERPLICHT NA TE VOLGEN

De huisstijlrichtlijnen hebben een verplicht karakter. "En dit om verschillende redenen", zegt Koen Santermans, directeur Communicatie en Marketing. "De belangrijkste reden is dat we het merk 'UHasselt' op een uniforme en consequente manier moeten uitdragen. Eenvormigheid komt immers de herkenbaarheid en dus het

succes van het merk ten goede." Daarnaast is het belangrijk om willekeur te vermijden. "Met de richtlijnen willen we ervoor zorgen dat het corporate communicatie-materiaal van de universiteit een ordentelijk, degelijk uitziend geheel is. Dat draagt bij tot het positieve imago van de instelling." Het huisstijlhandboek moet onzekerheid en twijfel over de vormgeving ook wegnemen. "Alle mogelijke toepassingen en oplossingen rond vormgeving naar voren schuiven, maakt het leven makkelijker."

Als je nog vragen hebt over de nieuwe richtlijnen, kan je e-mailen naar layout@uhasselt.be.

www.uhasselt.be/huisstijl

ZO SCHRIJFT U HET

Op 31 januari 2013 ging deze *Nu weet je het!* in druk. Net op tijd dus voor mij – of net te laat, zo u wilt –, om u voor 2013 een goede gezondheid, een leuke job en alles wat u verder nog belangrijk vindt toe te wensen. Met dit nieuwe jaar gaat uw huisblad ook weer met een nieuwe rubriek van start: *Zo schrijft u het*.

Zoals u hiernaast kunt lezen, voorziet de dienst Communicatie dezer dagen in een aantal infosessies over de nieuwe huisstijl van de UHasselt. Daarnaast mag u van mij de komende maanden in deze rubriek een aantal schrijf- en speltips verwachten, die hopelijk kunnen bijdragen tot een uniformere en correcte communicatie over academische materie allerhande. Kortom, tips dus over hoe het Moet!

Moet, schrijf ik, mét hoofdletter, omdat ik het daarover vandaag net wil hebben. De benamingen van opleidingen en faculteiten, en dan vooral of ze groot dan wel klein gespeld worden, zorgen nogal eens voor verwarring. Een woordje uitleg is op zijn plaats!

Opleidingen worden in het Nederlands met een kleine letter geschreven. Studenten volgen een *master in de geneeskunde, verkeerskunde of chemie*. Het eerste woord van afstudeerrichtingen – oh zoete taallogica – krijgt dan weer wel een hoofdletter. De masteropleiding rechten heeft dus een afstudeerrichting *Rechtsbedeling* en een afstudeerrichting *Overheid en recht*. Maar opgelet, want in de diplomabenoaming werkt het nog enigszins anders! Daar wordt alles, inclusief afstudeerrichting, met kleine letters geschreven: *master in de rechten: rechtsbedeling* dus. Waarom we dan toch vaak de neiging hebben om in die opleidingen een of meerdere hoofdletters te gebruiken? In het Engels is het gebruik van hoofdletters veel couranter dan in het Nederlands, en daar volgen studenten dan ook een *Master of Statistics* of een *Master of Management*. Indien er een afstudeerrichting volgt, krijgt die – uiteraard – eveneens een hoofdletter. Conclusie: opleidingen worden in het Nederlands volledig in kleine letters geschreven, in

het Engels krijgen ze hoofdletters. Bij afstudeerrichtingen wordt in het Nederlands alleen het eerste woord groot geschreven, behalve in diplomabenoamingen.

Een soortgelijke vraag dient zich aan bij de spelwijze van faculteitsbenamingen. Studeren jongeren aan de *faculteit bedrijfseconomische wetenschappen*, dan wel aan de *Faculteit Bedrijfseconomische Wetenschappen*? Als je googlet bij andere Nederlandstalige universiteiten, vind je veel verschillende spelwijzes. Een universiteit maakt hierin dus het best haar eigen keuzes. Aangezien faculteit geen deel is van de eigennaam van de faculteit, schrijven we die – conform de spellingregels – klein. Verder is ervoor gekozen om de benaming van de faculteit met hoofdletter te schrijven: *faculteit Wetenschappen* dus. Indien de benaming uit meerdere woorden bestaat, wordt enkel het eerste woord met hoofdletter geschreven, wat *faculteit Geneeskunde en levenswetenschappen* oplevert. Ook hier zien we in het Engels een andere situatie, in die zin dat faculteitsbenamingen maximaal groot gespeld worden, à la *Faculty of Science* en *Faculty of Business Economics*. De UHasselt volgt dit beleid.

Mocht u voorts nog met prangende vragen zitten over waarom het liggend streepje in *vicerector* er tegenwoordig niet meer staat, en of de doctortitel *dr.* groot, dan wel klein geschreven wordt: laat er uw slaap niet langer om! Volgende keer verneemt u hierover meer in *Zo schrijft u het*.

Nele Nivelde

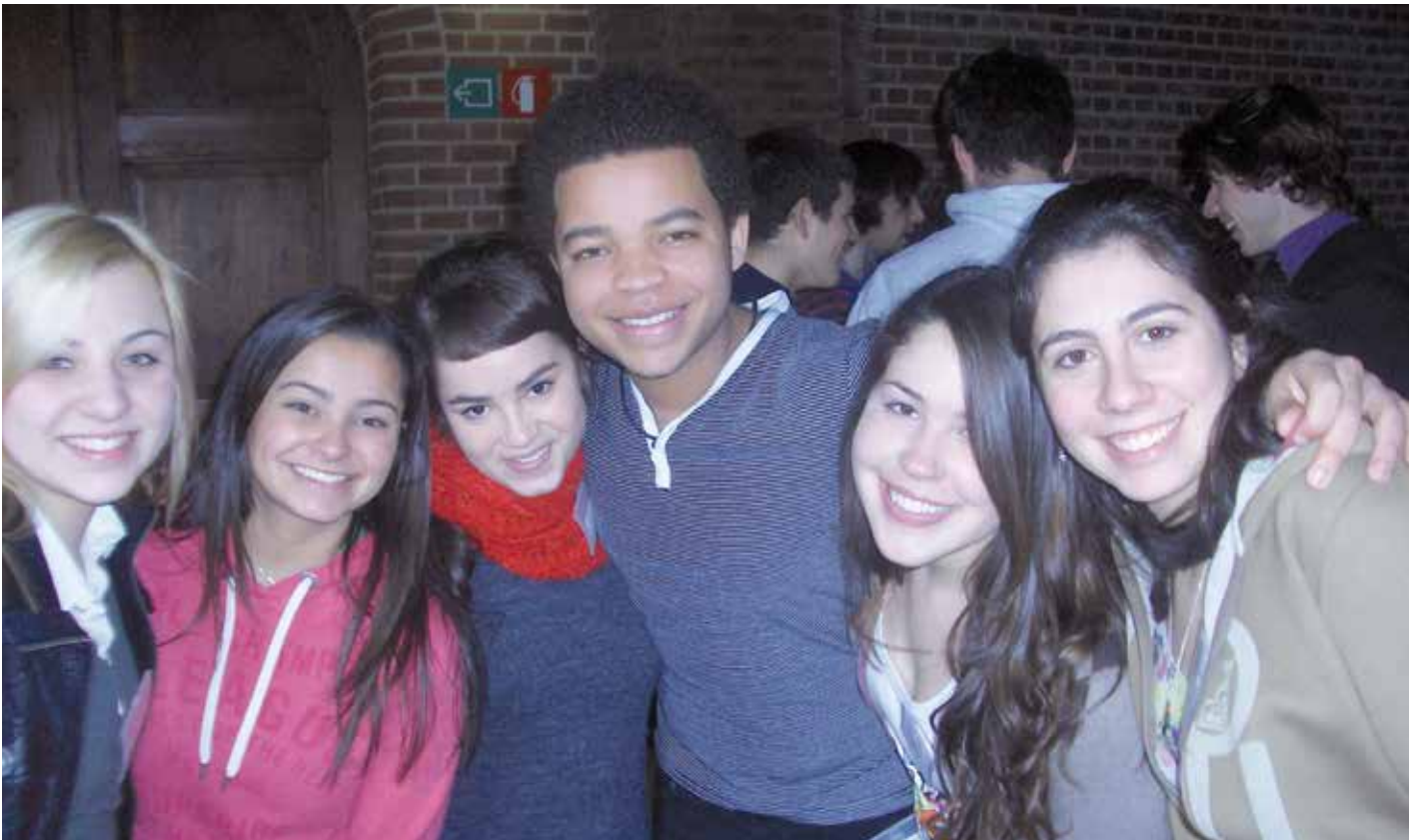
MARC THOELLEN OVER ZIJN 'BUITENLANDSE ZONEN EN DOCHTERS'

"HET CONTRAST IS SOMS GROOT"

Hij noemt het zelf "een hobby" – al zijn er wellicht weinig hobby's die zich zó diep in de dagelijkse routine van een gezin nestelen. Marc Thoelen (studentenvoorzieningen) en zijn familie maakten vijf jaar geleden voor het eerst kennis met het uitwisselingsprogramma van AFS. Ze namen een 18-jarige Dominicaan onder de vleugels en hadden de smaak als gastgezin meteen te pakken. Met achtereenvolgens een Japanse, Venezolaanse én Thaise gast-voor-een-jaar wisselden Latijnse uitbundigheid en Aziatische terughoudendheid elkaar netjes af.

“Ik heb via AFS geleerd dat de klok in de Caraïben anders tikt”

Hoe ben je in aanraking gekomen met AFS?

Via mijn zoon, zo'n vijf jaar geleden. Hij kon al op zijn zestiende naar het hoger onderwijs, maar wij zagen dat niet zo zitten. We wilden hem liever een nuttig, leerrijk jaar laten doorbrengen in het buitenland, bij een ander gezin en loopt er ook school. Daarom vonden we het een goed idee om eerst zelf eens een AFS-student in huis halen. Dat was Victor Dionico, uit de Dominicaanse Republiek."

Viel die 'test' een beetje mee?

Het bleek een schot in de roos. Victor was een intelligente, ondernemende jongen. Hij heeft ons veel geleerd over AFS en over zijn land. En door de kleine conflicten, vooral dan met onze eigen zoon, ondervonden we welke impact een 'vreemde eend' in een

gezin kan hebben. Wat die conflictjes dan wel waren? De typische dingen: te lang op de badkamer zitten, op tijd komen... Tja, in de Caraïben tikt de klok anders hè (*lacht*).

Had je zoon nog veel zin in een AFS-avontuur?

Toen hij naar het noorden van Finland vertrok, voelde hij zich sterker om aan zijn AFS-jaar te beginnen. Hij kwam in ieder geval véél volwassener terug. Verlost ook van dat vervelend ochtendhumeur. Dat hebben we te danken aan zijn Finse gastmama: zij was onthaalmoeder en vanaf 6 uur 's morgens zat haar huis vol baby's en peuters. Probeer dan maar eens je ochtendhumeur overeind te houden.

Geen last van het lege nest-syndroom, zo met een zoon in Finland?

Nee. Ook al omdat we een nieuwe

WAT IS AFS?

AFS staat voor American Field Service. De organisatie heeft haar wortels in de WOI, toen Amerikaanse ambulanciers vrijwillig hun diensten aanboden op de Europese slagvelden. Na WOII ontstond het idee om ook buiten oorlogsomstandigheden mensen uit verschillende landen met elkaar in contact te brengen. Het doel was om begrip en waardering voor ieders cultuur te bevorderen. Haar bekendste programma is dat waarbij je na het middelbaar onderwijs je jaar overdoet in het buitenland. AFS heeft echter ook vrijwilligersprogramma's lopen in het buitenland. AFS is, na het Rode Kruis, de grootste vrijwilligersorganisatie ter wereld.

buitenlandse gast mochten verwelkomen: Kasumi Yamate . Een zeer introvert, timide meisje. Het contrast met de ongeremdheid van Victor kon niet groter zijn. Maar ze heeft ons wel veel verteld over haar mysterieuze land. En vorig jaar werden we dan gastgezin van Juan Pablo Canizales uit Venezuela.

Ah, terug wat meer Latijns-Amerikaanse schwung in huis dus...

Het contrast tussen Juan Pablo en Victor was inderdaad minder groot, ja. Maar wat ons zo intrigeerde aan Juan Pablo, was zijn leven in dat vrij gesloten land dat Venezuela onder president Chávez geworden is. We kregen daar zelf trouwens een voorsmaakje van toen zijn ouders geld wilden overmaken. Een nachtmerrie! Een transfer van 1.000 euro heeft hen én ons enkele maanden (papier)werk bezorgd. We moesten eerst een Engelstalig attest van zijn middelbare school voorleggen – niet makkelijk om vast te krijgen – dat vervolgens moest gelegaliseerd worden in Brussel en aangetekend verzonden naar Caracas. Dat heeft ongeveer zes weken geduurd. Maar uiteindelijk is het geld wel bij Juan Pablo terechtgekomen.

Maar zulke ervaringen hebben jullie niet afgeschrikt.

Neen hoor. In augustus vorig jaar kwam de Thaise Suparom Phanturat bij ons wonen. Net zoals Kasumi verlegen en overdreven nederig, maar ze kijkt anders tegen het Westen aan. Zo is Suparom een hevige supporter van voetbalclub Chelsea; het is haast alsof ze alle spelers persoonlijk kent. Haar Engels is ook stukken beter en haar integratie in de school gaat vlotter.

Ik kan me voorstellen dat al die buitenlandse gasten de reislust in het gezin-Thoelen aanwakkert...

Wel, tijdens het verblijf van Juan Pablo heeft onze dochter voor zichzelf besloten om ook naar het buitenland te trekken. Sindsdien is ze volop met de voorbereidingen van haar AFS-jaar bezig. Later dit jaar trekt ze naar Ecuador.

GEZOCHT: GASTGEZINNEN

AFS Vlaanderen gaat binnen enkele maanden weer op zoek naar gastgezinnen voor zo'n 150 buitenlandse jongeren. Als je interesse hebt om zo'n 'buitenlandse zoon of dochter' in huis te nemen, kan je surfen naar www.afsvlaanderen.be of gewoon contact opnemen met Marc.

"Je staat er als gastgezin niét alleen voor. Naast een ervaren oudercomité is er ook een enthousiast jongerencomité dat bestaat uit ex-AFS'ers. Ze zijn dé specialisten bij uitstek wanneer het even moeilijk gaat", zegt hij.

IMO RICHT ONDERZOEKSGROEP 'ENERGY STORAGE' OP

Het Instituut voor Materiaalonderzoek (imo-imomec) heeft een nieuwe onderzoeksgroep 'Energy Storage' opgericht. Die zal zich toelagen op fundamenteel onderzoek van materialen voor een betere energieopslag in batterijen. "Een betere batterij komt in grote mate neer op betere materialen", zegt prof. dr. Dirk Vanderzande, directeur van imo-imomec.

Het onderzoeksinstituut heeft een internationale reputatie opgebouwd in onderzoek naar en ontwikkeling van materialen voor energiegeneratie en andere elektronietoepassingen. "De pure wetenschappelijke basisconcepten en fundamentele kennis die we hebben uitgebouwd en ontwikkeld voor energiegeneratie door samenwerking tussen chemici, fysici en ingenieurs, zijn in wezen niet zo verschillend van de kennis die je nodig hebt om ook batterijen te kunnen verbeteren. We zien het dus als een logische en nodige volgende stap om ook in dit domein actief te zijn", zegt prof. dr. Dirk Vanderzande.

UMICORE

Umicore, een wereldwijde speler in de ontwikkeling van materialen voor batterijen, zal de nieuwe onderzoeksactiviteiten van imo-imomec actief ondersteunen door een langlopende onderzoeks-samenwerking in dit domein op poten te zetten. Op 17 januari ondertekenden de UHasselt en Umicore in dat verband een 'Innovatiecharter'. Umicore financiert ook het eerste 'Baekelanddoctoraat' binnen de universiteit. Het onderzoek spitst zich toe op een aantal fundamentele chemisch-materiaalkundige problemen die zich stellen bij de ontwikkeling van nieuwe elektrode-materialen binnen Umicore.

UHASSELT BRENGT BEDRIJVEN EN (JONGE) BRAINS SAMEN

Meer dan 230 UHasselt-studenten, postdocs en vertegenwoordigers van diverse organisaties, overheden en bedrijven zakten op 29 november af naar campus Hasselt voor Companies Meet Talent (CMT). Met het event wil de Universiteit Hasselt jong talent in contact brengen met de bedrijfswereld – en omgekeerd.

Companies Meet Talent 2012 kadert in het Interreg-project TeTTRA (Tech Transfer and Recruiting in Rural Areas). Tijdens sessies – opgedeeld per doelgroep – kregen studenten, doctoraatsbursalen en postdocs onder meer te horen wat bedrijven precies verwachten van potentiële werknemers. Bedrijven konden op hun beurt kennismaken met jonge potentials. CMT2012 opende overigens met een lezing door topspreker Jan Vermeiren, die de meer dan 230 deelnemers introduceerde in de wereld van LinkedIn.

INTERNATIONALE PRIJS VOOR DOCTORAATSSTUDENT BRAM JANSSEN

Bram Janssen, doctoraatsstudent aan het Centrum voor Milieukunde (CMK), is op de internationale DOHaD-meeting (Developmental Origins of Health and Disease) in Rotterdam bekroond met een 'Young Investigator Award'. In zijn werk onderzocht hij de link tussen veranderingen van het mitochondriaal DNA in de placenta en de blootstelling aan fijn stof tijdens de zwangerschap. De jury had het in haar rapport over een "belangrijke nieuwe ontwikkeling in het epidemiologisch onderzoek naar het vroegtijdig ontstaan van ziekten in het leven".

HARVARD

De komende maanden zal Bram Janssen op basis van stalen in het Limburgse geboortecohort overigens onderzoek uitvoeren aan Harvard University. Promotor Tim Nawrot: "Het uitwisselen van onderzoekers maakt dat de samenwerking tussen Harvard School of Public Health en het CMK meteen concreet geworden is. Bram wacht aan Harvard geen vakantie, wel een leerrijke ervaring."

PYROLYSE MAAKT BODEMSANERING MET PLANTEN BETAALBAARDER

Snelle pyrolyse levert energie en chemicaliën uit fyto-remediërende planten en maakt zo de bodemsanering betaalbaarder. Tot die conclusie kwam Tom Kuppens in zijn doctoraatsonderzoek dat hij op 19 december verdedigde.

Fyto-remediatie (bodemsanering met planten) wordt vaak voorgesteld als milieuvriendelijke oplossing voor de bodemvervuiling in de Belgische Kempen. De lange duurtijd is echter de grootste hinderpaal voor de commerciële ontwikkeling ervan. Snelle pyrolyse kan hiervoor een oplossing bieden: het levert energie en chemicaliën uit fyto-remediërende planten en maakt zo de bodemsanering betaalbaarder. Tot die conclusie kwam Tom Kuppens in zijn doctoraatsonderzoek. Bij snelle pyrolyse worden planten snel verhit in een zuurstofloze omgeving voor de productie van hoofdzakelijk olie, naast een gas- en koolrest. Vooral wanneer pyrolyse naast energieproductie leidt tot de productie van hoogwaardige materialen of chemicaliën, neemt het economisch potentieel van deze technologie aanzienlijk toe.

IWT-BEURZEN BOOMEN

December staat voor een aantal (kandidaat-)doctorandi gelijk aan wachten op de resultaten van het Instituut voor de aanmoediging van Wetenschap en Technologie – kortweg IWT. Want dan maakt het IWT de toekenningen van doctoraatsbeurzen voor strategisch basisonderzoek bekend. Goed nieuws voor de UHasselt dit jaar: zeven van haar onderzoekers werden geselecteerd en konden op 1 januari 2013 aan de slag als IWT-doctoraatsbursaal.

699 AANVRAGEN

Met 699 aanvragen was de interuniversitaire competitie voor doctoraatsbeurzen bij het IWT groter dan de voorbije jaren. Het IWT spreekt van een record en een uitzonderlijk hoog aantal aanvragen. De IWT-doctoraatsmandaten situeren zich binnen het strategisch basisonderzoek en beogen economische finaliteit. Waar vorig jaar 15 UHasselt-kandidaten een aanvraag indienden en 4 onderzoekers effectief een beurs toegekend kregen, waren er dit jaar 24 aanvragen en 7 geselecteerden vanuit onze universiteit.

AANMOEDIGEN

De dienst Onderzoekskoördinatie (DOC) moedigt aanvragen bij het IWT sterk aan en engageert zich tot de organisatie van gerichte infosessies, het nalezen van projectvoorstellen en het bieden van administratieve ondersteuning.

INTERESSANTE FINANCIERINGSPROGRAMMA'S

Naast deze doctoraatsbeurzen heeft het IWT nog andere interessante, maar minder gekende financieringsprogramma's. Voorlopig zijn deze programma's nog onderbevraagd door UHasselt-onderzoekers. De dienst Onderzoekskoördinatie wil hier verandering in brengen en promoot daarom de IWT Innovatie- en Baekelandmandaten. De Innovatiemandaten zijn gericht op postdoctorale onderzoekers die zich willen toeleggen op het valoriseren van onderzoeksresultaten. Met de Baekelandmandaten biedt het IWT-onderzoekers de kans om een doctoraat uit te voeren in samenwerking met het bedrijfsleven. Deadline voor beide programma's is 1 maart 2013, contactpersoon binnen DOC is Annelies Stockmans.

PHD-STUDENTEN ORGANISEREN SYMPOSIUM OVER PATIËNTGERICHT ONDERZOEK IN ZIEKENHUIZEN

PhD-studenten van het Limburg Clinical Research Program (LCRP) organiseerden op 24 november een symposium over patiëntgericht wetenschappelijk onderzoek in Limburgse ziekenhuizen.

PhD-studenten Amber, An, Evelyne, Frederik, Ingrid, Kathleen, Liene, Severenia en Yati – verbonden aan de UHasselt Doctoral School – lichtten tijdens het symposium hun onderzoek toe aan een divers publiek van artsen en verplegend personeel (uit de anesthesie, cardiologie, gynaecologie, oncologie...) van het Jessa

Ziekenhuis en Ziekenhuis Oost-Limburg (ZOL). Prof. dr. Jean-Louis Vincent (hoofd dienst Intensieve Zorgen, Erasme University Hospital Brussel) ging in zijn keynote speech in op het belang van onderzoek in ziekenhuizen. Het symposium was met ruim 130 aanwezigen een groot succes.

STUDEREN IN CHINA

Voor Belgische studenten lijkt China nog enigszins vreemd terrein. “Er studeren zo’n 3.000 Chinezen aan Belgische universiteiten, maar er zijn weinig jonge Belgen die richting Oosten trekken. Te weinig”, zegt prof. dr. ir. Luc Claesen, van de faculteit Wetenschappen en verbonden aan EDM. Het onderzoeksinstituut heeft al enkele jaren een samenwerkingsproject lopen met Zhejiang University in Hangzhou – die tot de top-3 van de universiteiten in China behoort.

“Ik vind het belangrijk dat niet alleen sinologen naar China trekken, maar ook studenten in de wetenschappen. Dat gebeurt namelijk veel te weinig”, zegt prof. Claesen. “In China – en in Azië in het algemeen – zijn er nochtans heel wat internationale topuniversiteiten die aan toponderzoek doen. De National Chiao Tung University in Taiwan bijvoorbeeld ligt in het wereldcentrum van de nano-elektronica. De chips in je iPad of smartphone worden in het wetenschapspark van deze vooraanstaande ingenieursuniversiteit ontwikkeld.” Bovendien biedt zo’n verblijf vaak een verfrissende blik. “We kunnen heel wat van elkaar leren als het gaat om onderzoek, cultuur en manier van werken. Die wisselwerking is enorm boeiend. In het Westen hebben we nogal eens de neiging om te denken: *wij doen dat beter*. Maar door naar dààr te trekken, zie je dat dit niet altijd zo is.”

CULTUURVERSCHIL

Het Expertisecentrum voor Digitale Media zette enkele jaren geleden een samenwerkingsproject op poten met Zhejiang University in Hangzhou. “In dat kader trok Andy Motten vorig academiejaar als doctoraatsstudent een half jaar naar Hangzhou, waar hij research deed met Chinese collega’s. En in september begon Alexander Peyls er aan zijn onderzoek (*zie interview*)”, zegt prof. Claesen. “Ik pleit er niet voor om onze studenten verplicht naar China te sturen. Niet iedereen staat daar immers voor open; het cultuurverschil is enorm groot. Maar studenten die interesse hebben, geef ik graag een duw in de goede richting. Vaak levert dat ook iets concreets op: nuttige contacten of vrienden voor het leven, bijvoorbeeld. Of een publicatie. De samenwerking tussen Alexander en Chinese onderzoekers gaf aanleiding

tot een paper dat wordt gepubliceerd op een internationale conferentie. Een mooie prestatie voor een masterstudent! We mogen trots zijn op Vlaamse wetenschappelijke ambassadeurs zoals Andy en Alexander.”

ENGELS

Prof. Luc Claesen kent Azië overigens goed. Tussen 2003 en 2005 was hij verbonden aan de National Chiao Tung University in Taiwan. “Ik gaf er college over geavanceerde computerarchitecturen en systemen op chip-ontwerptechnieken. In het Chinees, ja. Mijn cursussen aan de KU Leuven werden destijds gevolgd door tientallen Chinese studenten. Ik heb ook hun thesen in het Chinees begeleid. Al kan je in de Chinese academische wereld vandaag gerust terecht in het Engels, hoor.”

UHASSELT-STUDENT WERKT AAN HANDSCHRIFTHERKENNING IN HANGZHOU

Sinds september vorig jaar proeft **Alexander Peyls (23)**, student informatica, van China. Aan de Zhejiang University – één van de oudste van het land – in Hangzhou doet hij voor zijn masterthesis onderzoek naar handschriftherkenning. En of het hem daar bevalt, in dat onmetelijke land. De jonge Hasselaar heeft zelfs al zijn favoriete plekje op de campus. “Ik heb me erover verbaasd hoe snel ik aan dat leventje hier gewoon geraakt ben.”

De eerste maanden aan Zhejiang University spendeerde Alexander Peyls vooral aan een literatuurstudie en aan de implementatie van enkele prototypes voor handschriftherkenning. “Die prototypes waren gebaseerd op een zogenoemde self-organizing map, een neurale netwerk waarmee je handgeschreven karakters kan herkennen. Het prototype met het beste herkenningsniveau gebruik ik dan om applicatiespecifieke hardware te ontwikkelen”, legt de masterstudent uit.

Waarom koos je ervoor om naar China te trekken?

Om te beginnen bestaat er binnen het instituut waar ik studeer (*Institute of Very Large Scale Integrated Circuits Design*) veel ervaring met het ontwerpen van

hardware. Bovendien heb ik altijd met het idee gespeeld om na mijn afstuderen voor een tijd naar China te gaan. Voordat ik naar Hangzhou vertrok, had ik al twee jaar avondschoon Chinees achter de kiezen. Professor Luc Claesen wees me op het ASEM-DUO-programma, dat in 2001 werd opgericht om de uitwisseling tussen studenten en professoren uit Europa en Azië te verbeteren. Ik heb geen moment getwijfeld en schreef me in voor een ASEM DUO-studiebeurs.

Wat voor een universiteit is Zhejiang University?

Het is één van de oudste universiteiten in China, opgericht in 1897. Er zijn meerdere campussen, ik studeer aan de oudste: de Yuquan-campus, waar vooral studenten

ingenieur en wetenschappen verblijven. Het is een relatief kleine campus, met enkele oude gebouwen en bomen. Ik voel me er wel thuis. Vanop een heuvel heb je een prachtig uitzicht over de campus en het meer West Lake. Een ideale plaats ook als er een vuurwerkspektakel is.

En bevat Hangzhou je een beetje?

Het is de grootste stad van de provincie Zhejiang, in het zuidoosten van China. De zomers zijn hier heel warm, maar toen ik hier in september arriveerde, was de hitte gelukkig draagbaar. Eigenlijk verschilt het weer niet zo erg met dat in België.

Wat is dé hotspot?

Rond West Lake is het heel aangenaam toeven. Voor mij is het tijdens het weekend dé ideale plek om even te ontspannen. De universiteit ligt trouwens op wandelafstand.

Je verblijft één semester aan Zhejiang University. Te kort?

Ik zou het zeker zien zitten om wat langer te blijven, ja. De afgelopen maanden heb ik hier zo veel mensen leren kennen... Het was heel leuk om met al die verschillende nationaliteiten in aanraking te komen. En bovendien: het eten is hier fantastisch.

Ik heb al heel wat nieuwe gerechten en smaken ontdekt, ik ga dat allemaal wel missen wanneer ik weer in België ben.

Waar woon je eigenlijk?

Op de campus; je hebt hier speciaal koten voor buitenlandse studenten. Zo deel ik mijn kamer met een Australische student. Het is een geheel nieuwe ervaring, maar het valt goed mee. Het heeft me in ieder geval geholpen om wat aan deze omgeving te wennen. Of ik de enige Belg ben? Ik ben alleszins nog geen landgenoot tegengekomen.

De taal lijkt me een ander paar mouwen. Hoe valt dat mee?

Ik kan een aardig mondje Chinees. De weg vragen, mezelf voorstellen... Dat lukt wel. Natuurlijk probeer ik mijn woordenschat hier wat uit te breiden. Na drie maanden kan ik bijvoorbeeld mijn favoriete maaltijden zelf bestellen. En voor de rest gebruik ik het Engels.

Heb je last gehad van een cultuurshock?

Neen. Ik verbaasde me er zelfs over hoe snel ik gewoon geraakt ben aan mijn levenswijze hier. Wellicht hebben de lessen Chinees me geholpen. Al was het de eerste dagen wel behoorlijk wennen aan de drukte. Zó veel mensen, zó veel verkeer... Ik was dat

niet gewoon. Tijdens de vakantie had bijna iedereen vrij en overal waar ik ging, was het on-ge-loof-lijk druk.

Wat doe je als je niet tussen de boeken zit?

Ik speel elke vrijdagnamiddag, samen met enkele klasgenoten, badminton. Onze professor komt trouwens vaak met ons mee, hij is zonder twijfel één van de beste spelers in de groep. Verder ga ik af en toe zwemmen en fietsen of neem ik de tijd voor bezoekjes aan tempels en andere bezienswaardigheden. Zo ben ik al in Shanghai geweest; de metropool ligt op minder dan een uur rijden met de hogesnelheidstrein.

Wat zijn je verdere plannen?

Om te beginnen wil ik mijn masterthesis met succes voltooien en afstuderen.

En een nieuw bezoekje aan China brengen?

Absoluut! Het is een gigantisch land, ik zou nog veel plaatsen willen ontdekken. Want ik weet nu al dat ik de cultuur, de sfeer, de mensen, het eten ga missen wanneer ik terug in België ben. Wie weet kom ik wel terug om de taal te studeren, zoals zoveel buitenlandse studenten hier. Maar dat zal de toekomst uitwijzen, niet? ■

ULTIMO HELPT JE UIT DE NOOD

Een defecte lamp? Een whiteboard dat opgehangen moet worden? Sinds juli 2009 kan je het allemaal melden via Ultimo. Maar Ultimo is meer dan enkel meldingssoftware: alle meldingen worden namelijk gekoppeld aan een lokaal of installatie. Zo houdt het systeem een historiek bij van de problemen en/of werken die zich hebben voorgedaan.

HOE WERKT ULTIMO PRECIES?

Je logt in bij Ultimo via het intranet. Vervolgens kan je een melding ingeven en versturen. Dit kan zowel gaan over technische meldingen (defecte lamp, verwarming ...) als over bepaalde opdrachten (verhuis meubilair, ophangen van whiteboard ...). Wanneer je een melding verstuurt, verschijnt die rechtstreeks op het Ultimo-scherm van Wim Houben en Jan Vanhove van de dienst MAT. Gelijktijdig krijgen ze ook een e-mail, zodat ze steeds snel kunnen reageren als dat nodig is, waar ze ook zijn.

Heb je eerder al eens een melding gedaan via Ultimo? Dan zal je gemerkt hebben dat je feedback krijgt over de stand van zaken van je melding. Zo krijg je een e-mail indien de job 'aanvaard' is, verneem je wanneer ze uitgevoerd zal worden en krijg je een melding wanneer

ze uitgevoerd is, met eventueel extra info. Ondertussen is ook het sleutelbeheer van de mechanische sloten ingebracht in Ultimo en weten we wie welke sleutel in bezit heeft. Voor dringende meldingen (lek, brand...) kan je altijd terecht op het nummer 0475/94.30.02, of bij Jan Vanhove (8142) en Wim Houben (8143).

MEER DAN 7.500 MELDINGEN BEHANDELD

Tot op vandaag zijn er al ongeveer 7.500 meldingen behandeld. En dat bleef niet onopgemerkt: in 2011 won de UHasselt de 'Ultimo Award' – waarmee de firma bekroond wordt die de mogelijkheden van het programma het best weet te benutten. Hiervoor mogen we o.a. collega Ilse Saenen (ISA) bedanken, omdat ze achter de schermen veel werk verricht om Ultimo gebruiksvriendelijk te maken en aan te passen aan onze noden.

NIEUWE FIETSENSTALLINGEN VOOR PERSONEEL OP CAMPUS DIEPENBEEK

In de omgeving van gebouw D op campus Diepenbeek worden twee nieuwe fietsenstallingen gebouwd: een aan de beleidsparking aan de bibliotheek en een aan de nooduitgang van blok A.

De nieuwe fietsenstallingen zijn uitsluitend voor personeelsleden bedoeld. Op de toegangsdeuren wordt een elektronisch slot geplaatst dat enkel met je persoonlijke toegangsbadge bediend kan worden. De fietsrekken die worden aangekocht, zijn voor verschillende typen fietsen bruikbaar. Er worden ook stopcontacten geïnstalleerd voor het opladen van elektrische fietsen.

Zodra de nieuwe fietsenstallingen in gebruik genomen worden, mag je je fiets niet meer in het gebouw plaatsen.

“Finnen lijken op Limburgers: ze werken hard, maar als het werk gedaan is, kunnen ze net zo bourgondisch genieten”

Als een prof terug in de huid van doctoraatsstudent kruipt...

WALK THE TALK VOOR GEVORDERDEN

Eigenlijk ging hij naar Finland om een gezamenlijk PhD-programma op te zetten met de University of Jyväskylä. Dat hij in het kader van dit project zelf terug in de huid zou kruipen van doctorandus, was op dat moment nog helemaal niet aan de orde. “Toch heb ik niet lang moeten nadenken over dat tweede doctoraat”, zegt professor Frank Lambrechts. “In het leven moet je immers kansen grijpen wanneer die zich voordoen.” Zijn tweede doctoraat is een boeiend verhaal van internationale samenwerkingen, opportuniteiten zien en benutten, als prof terug in de schoenen van doctorandus gaan staan en bruggen bouwen tussen zijn eerste liefde – organisatiepsychologie – en zijn tweede liefde – toegepaste economie.

“In 2007 ben ik samen met professor Felix Corthouts en Roland Vermeylen naar Finland getrokken met het plan om daar een joint PhD-programma op te starten met de University of Jyväskylä”, vertelt professor Frank Lambrechts enthousiast. “Ik geloof heel sterk in de meerwaarde van zo’n programma. Het belang van internationale mobiliteit voor doctoraatsstudenten kan nauwelijks overschat worden. In zo’n programma krijgen ze de kans om 6 maanden in Finland te werken, hun blik op de wereld te verruimen, andere onderzoekscontexten te leren kennen... Dat is allemaal bijzonder verrijkend. Op persoonlijk én professioneel gebied. En bovenop al die ervaring krijgen ze een dubbel diploma van beide universiteiten.”

REGEL HET MAAR MET FRANK

“In Finland hadden we met professor Matti Koiranen afgesproken op een terrasje van een hotel dat op de universiteitscampus gelegen is. Het zonnetje scheen, de setting was schitterend... En toch verliep dat eerste contact nogal stroef. Tot Felix Corthouts op een bepaald moment tegen Matti zei: *Eigenlijk zijn Ronald en ik hier gewoon met vakantie. Wij zijn al op het einde van onze carrière, maar Frank is de toekomst. Het is met hem dat je moet praten over dat*

PhD-programma. Dat brak echt het ijs. Matti en ik geraakten in gesprek. En toen bleek dat we met gelijkaardige onderzoeksthema’s heel wat *common ground* hadden, ging het alleen maar vlotter. Tamelijk snel hebben we beslist om echt werk te maken van zo’n gezamenlijk programma. De fundering was gelegd. Dit liet ook toe dat de mensen van onderzoekscoördinatie hun steentje konden bijdragen.”

TELEFOONTJE VANOP DE LUCHTHAVEN

“Zo’n gezamenlijk PhD-programma stamp je niet in een-twee-drie uit de grond. Dat vraagt heel wat voorbereiding. En dus ging ik vaak naar Finland voor overleg. En ook Matti Koiranen kwam regelmatig naar de UHasselt. Het contact werd steeds intenser, want je leert elkaar natuurlijk wel goed kennen”, aldus Frank Lambrechts. “Op een bepaald moment was Matti in België voor het *EIASM Family Firm Congress* dat wij organiseerden. Onderweg naar huis, vanop de luchthaven, belde hij mij terwijl hij op zijn vliegtuig wachtte: *Wat zou je ervan vinden om zelf een tweede doctoraat te maken in dit joint PhD-programma dat we samen hebben ontwikkeld?* In eerste instantie overviel mij die vraag wel een beetje.

Een tweede doctoraat: dat was nog geen seconde in mij opgekomen.”

ORGANISATIONEEL LEREN IN DE PRAKTIJK

“Maar lang heb ik niet getwijfeld. Uiteindelijk was het een schitterende kans die ik met beide handen moest grijpen. Ik ben organisatiepsycholoog van opleiding. Mijn eerste doctoraat behaalde ik dan ook in de sociale wetenschappen, specialisatie organisatiepsychologie (Universiteit van Tilburg). Maar van in het begin voelde ik een nauwe band tussen het organisatiepsychologische en het bedrijfskundige: dat fascineerde mij. Change management, psychologisch eigenaarschap, organisationeel leren stimuleren in en tussen bedrijven... Uiteindelijk zijn die thema’s veel sterker aanwezig in de toegepaste economie en bedrijfskunde. Dat was destijds ook de reden geweest om van vakgroep te veranderen. En als je als organisatiepsycholoog deel uitmaakt van een team met een voornamelijk economische achtergrond, dan wil je jezelf daar natuurlijk verder in verdiepen. Dat deed ik al volop, maar dit doctoraat bood mij de kans om op dat gebied nog een versnelling hoger te schakelen. In mijn proefschrift kon ik vanuit een andere – economische – invalshoek

kijken naar dat relationele perspectief in organisaties.”

“Ik ben er ook van overtuigd dat er pas nieuwe innovatieve dingen gebeuren wanneer je bruggen bouwt tussen verschillende disciplines. Anders blijft kennis stilstaan. Door zelf terug in de huid van doctorandus te kruipen, kon ik echt mijn steentje bijdragen, die bruggen tussen psychologie en economie mee helpen bouwen, en kon ik *organisationeel leren* in mijn eigen vakgroep in de praktijk brengen. Deze unieke kans mocht ik niet laten liggen.”

WALK THE TALK

“Ik vond het ook een mooie manier om aan mijn PhD-studenten duidelijk te maken dat ik rotsvast geloofde in het programma. En *that I practice what I preach*. Je kan als prof natuurlijk wel een groot pleitbezorger zijn van internationale mobiliteit, maar met dit tweede doctoraat kon ik bewijzen dat ik hier zelf écht in geloof. Het is een duidelijk signaal. Daarnaast ben ik ervan overtuigd dat ook mijn doctoraatsstudenten zullen profiteren van deze ervaring. Door zelf nog eens terug in hun schoenen te gaan staan en aan den lijve te ondervinden hoe het is om vandaag zo'n doctoraat te schrijven, kan ik hen ook beter begeleiden en bijsturen.”

EERSTE VS. TWEDE DOCTORAAT

“In vergelijking met mijn eerste doctoraat is dit een stuk vlotter verlopen: je hebt een breder referentiekader, meer vakexpertise en meer ervaring met het schrijven van zo'n document. Als je voor het eerst een doctoraat schrijft, ben je meer zoekende, en dat

kost tijd natuurlijk. Dit keer wist ik van bij het begin heel goed waar ik naartoe wou. Toch was het niet gemakkelijk om het schrijven van dit doctoraat te combineren met mijn andere bezigheden. Als prof heb je natuurlijk niet zomaar de gelegenheid om hier vier jaar fulltime mee bezig te zijn. Dit moest soms echt *tussen de soep en de patatten* gebeuren. Al mijn vrije tijd – mijn weekenden en avonden – gingen eraan op.”

EEN COLLEGA ALS PROMOTOR

“Professor Wim Voordeckers was mijn promotor hier in België. In Finland was dat Matti Koiranen. Door zelf nog eens te doctoreren, heb ik echt ervaren hoe belangrijk die rol van promotor is. Oké, het uitgangspunt is misschien in mijn geval wel wat anders – dit was nu eenmaal geen klassieke doctorandus-promotorrelatie – maar toch... Die promotor speelt een cruciale rol. Hij is een *sparringpartner* die met je meedenkt en een uitdager die ervoor zorgt dat je weer een stap verder zet. Alle lof voor hen! Ze hebben mijn doctoraat ook op dezelfde manier benaderd als andere doctoraten. De lat lag heus niet lager. En mijn doctoraatsverdediging hier in België was bijzonder pittig. De jury was heel breed, internationaal samengesteld en mijn decaan Piet Pauwels... die stelde mij een vraag waarop ik tot op vandaag nog geen goed antwoord heb”, lacht Frank Lambrechts.

FINNEN LIJKEN OP LIMBURGERS

“Dit doctoraat heeft mij niet alleen inhoudelijk heel wat bijgebracht. Het heeft ook mijn blik op de wereld verruimd. In totaal ben ik meer dan zes maanden in Finland geweest.

Voor het programma, om aan mijn doctoraat te werken en als *visiting professor*. Dan leer je een land en zijn gewoonten echt goed kennen. En Finland is mij uitstekend bevallen! Het ligt misschien helemaal in het noorden van Europa, maar de mensen zijn er bijzonder warm. Eigenlijk lijken ze wel wat op Limburgers: ze werken verschrikkelijk hard, maar als het werk gedaan is, kunnen ze even bourgondisch genieten. Als professor Organizational Change & Learning is Finland ook nog om andere redenen zeer interessant. Het is immers hét mekka van ondernemerschap en vernieuwing. Niet voor niets blijven de Finnen in de ranking van meest innovatieve landen steevast op de eerste plaats staan.”

BLOEMEN EN SPEECHES

“Finnen houden ook meer van tradities en van het ceremoniële dan wij. Dat is me tijdens mijn doctoraatverdediging nog maar eens opgevallen. Hier in België geef je eerst een presentatie en nadien stellen 7 à 8 juryleden – elk los van elkaar – hun vragen. Nadien drink je samen nog een glas. In Finland verliep dat heel anders: iedereen droeg ceremoniële pakjes en hoeden. Er is ook geen breed samengestelde jury, maar je krijgt vragen van één ‘opponent’ die jouw doctoraat tot in de puntjes gelezen heeft. Zo'n verdediging is echt een gesprek, een intellectuele discussie. In mijn geval duurde dat 2,5 uur. Indrukwekkend! Als doctorandus word je geacht om de vrouw van je ‘opponent’ bloemen te sturen omdat jouw doctoraat haar man zo lang in beslag heeft genomen. En na de verdediging was er een formeel banket waar iedereen speeches geeft. Een hele ervaring!”■

KONINKLIJKE ACADEMIE VOOR GENEESKUNDE BEKROONT TIM NAWROT

Prof. dr. Tim Nawrot (CMK) ontving op 17 november van de Koninklijke Academie voor Geneeskunde de prestigieuze prijs Dr. Monique Govaerts. Daarmee werd hij bekroond voor zijn studie van intoxicaties.

In zijn onderzoek toonde fijnstofspecialist en epidemioloog Tim Nawrot aan dat de milieu-epidemiologie in staat is om risicofactoren voor hartinfarcten in de bevolking op te sporen en het belang van milieurisico's in te schatten in vergelijking met meer klassieke risicofactoren, zoals ongezond eten en weinig bewegen. Het onderzoek heeft zich vooral toegelegd op fijn stof en blootstelling aan cadmium. De studies tonen aan dat effecten die klein lijken op persoonlijk niveau, toch een niet verwaarloosbare impact hebben op de volksgezondheid. Er worden immers vaak veel mensen blootgesteld. Een zuiverdere lucht is in vele steden dus een noodzaak om de publieke gezondheid te beschermen.

PRESTIGIEUS

Collega Geert Molenberghs, lid van de Koninklijke Academie voor Geneeskunde, onderstreept het belang en prestige van de prijs en de waarde van het onderzoek: "Tim Nawrot heeft een puik onderzoek afgeleverd dat voldoet aan alle nationale en internationale standards. Niet alleen op het terrein van milieu, maar ook voor wat betreft de gebruikte statistische en epidemiologische methoden."

REVALIDATIEWETENSCHAPPEN EN KINESITHERAPIE KRIJGT POSITIEF VISITATIERAPPORT

De integrerende opleiding revalidatiewetenschappen en kinesitherapie heeft een positieve evaluatie gekregen. De opleiding – die nu nog deel uitmaakt van het hogescholeanaanbod – scoorde met name heel goed wat betreft de graad van academisering.

In het rapport spreekt de visitatiecommissie zich lovend uit over de academische kwaliteit van het onderwijs en haar stafleden, het bijhorende academische onderzoek en het professionele karakter van de opleiding. Daarnaast is de commissie van mening dat de opleiding zich kenmerkt door geïntegreerd onderwijs met veel aandacht voor competentieontwikkeling, het verwerven van ruime wetenschappelijke vaardigheden en zowel een verticaal (inhoudelijke leerlijnen) als horizontaal (sterke integratie tussen theorie en praktijk) samenhangend programma.

Daarnaast vraagt de commissie om erover te waken dat de troef van de opleiding – het geïntegreerde onderwijs – in de toekomst bewaard blijft door voldoende aandacht te schenken aan de kwantiteit van het personeel en de domeinspecifieke praktijklokalen en materiële voorzieningen.

Tot slot erkent de commissie naast de professionele gerichtheid, die de opleiding vanuit het verleden met zich meedraagt, dat het academiseringsproces van de opleiding nagenoeg afgerond is. De visitatiecommissie geeft dan ook aan dat de opleiding volledig klaar is voor de overstap naar de Universiteit Hasselt en naar de faculteit Geneeskunde en levenswetenschappen in het bijzonder.

COMING UP

19 FEBRUARI 2013:

'PLECHTIGE OPENING DOCTORAL SCHOOL FOR SCIENCES AND TECHNOLOGY'

Op 19 februari wordt de Doctoral School for Sciences and Technology plechtig geopend. De doctoral school heeft de ambitie om studenten in de wetenschappen en industriële ingenieurswetenschappen op te leiden tot veelzijdige, excellente doctores. De openingszitting wordt bijgewoond door onder meer premier Elio Di Rupo en Vlaams viceminister-president Ingrid Lieten.

Universiteit Hasselt, campus Diepenbeek (gebouw D, auditorium H6), om 10.30 uur (enkel op uitnodiging).

21 FEBRUARI 2013:

'LEERSTOEL MEDISCHE ETHIEK'

De voorlaatste lezing in het kader van de Leerstoel Medische Ethiek – Jules Knapen gaat over 'Zingeving en levensbeschouwing ten tijde van ziekte'. Dr. Kalaaï, urgentie-arts aan het Ziekenhuis Oost-Limburg (ZOL) en diepgelovig moslim, gaat onder meer in op de vraag hoe personen die instaan voor 'spirituele zorg' voor zieke mensen, daar op een hedendaagse manier vorm aan kunnen geven. Deelname is gratis.

Meer info via www.uhasselt.be/knapen2013.

Universiteit Hasselt, campus Diepenbeek (gebouw D, auditorium H6), om 20.00 uur.

28 FEBRUARI 2013:

'LEERSTOEL MEDISCHE ETHIEK'

'Keuzes in de zorg' staan centraal in de vijfde lezing in het kader van de Leerstoel Medische Ethiek – Jules Knapen. Dr. Ri De Ridder (directeur-generaal van de Dienst voor Geneeskundige Verzorging van het RIZIV) en prof. Dr. Neels (algemeen directeur van pharma.be) proberen de vraag op welke manier er keuzes gemaakt worden in de zorg, te beantwoorden vanuit hun specifieke invalshoek. Deelname is gratis. Meer info via www.uhasselt.be/knapen2013.

Universiteit Hasselt, campus Diepenbeek (gebouw D, auditorium H6), om 20.00 uur.

5 MAART 2013:

'CAREER DAY'

Op deze vijfde editie van de UHasselt Career Day krijgen onze studenten dé kans om zich te tonen aan de bedrijfswereld, te netwerken en zich te laten informeren over de arbeidsmarkt.

Universiteit Hasselt, campus Diepenbeek (gebouw D), van 14.00 tot 17.00 uur.

6 MAART 2013:

'WERELDAVOND'

Op 6 maart organiseert de UHasselt opnieuw een wereldavond waarop onze buitenlandse studenten je laten kennismaken met hun cultuur (dans en muziek) en keuken. Volwassenen betalen 7 euro, studenten en kinderen 3 euro.

Meer info vind je via www.uhasselt.be/worldevening.

Universiteit Hasselt, campus Diepenbeek (gebouw D), vanaf 17.00 uur.

27 APRIL 2013:

SYMPOSIUM 'STRALINGSBESCHERMING VOOR ARTSEN'

De UHasselt, Xios en Jessa Ziekenhuis organiseren op 27 april een symposium over 'stralingsbescherming voor artsen'. Limburgse chirurgen, interventiecardiologen, reumatologen, tandartsen... krijgen met dit symposium de mogelijkheid om de wettelijk verplichte bijscholing rond stralingsbescherming te volgen.

Universiteit Hasselt, campus Hasselt (Oude Gevangenis, klein auditorium), 9.00 tot 14.00 uur.

Je kan al je items voor de agenda op www.uhasselt.be e-mailen naar arne.biesmans@uhasselt.be en kaylie.lemmens@uhasselt.be, onder vermelding van 'Agenda'.

INFODAGEN 2013

zaterdag 23 februari 2013 van 13.30 tot 17.00 uur

zaterdag 23 maart 2013 van 13.30 tot 17.00 uur

zaterdag 20 april 2013 van 10.00 tot 13.00 uur

maandag 26 augustus 2013 van 14.00 tot 17.30 uur

INFOSESSIES OVER SUPERCOMPUTER

Samen met de andere Vlaamse universiteiten nam de Universiteit Hasselt eind vorig jaar de supercomputer van het Vlaams Supercomputer Centrum (VSC) mee in gebruik. Het VSC organiseert in de loop van 2013 opleidingen en informatiesessies voor onderzoekers.

De UHasselt investeert niet alleen in de beschikbaarheid van deze krachtige rekeninfrastructuur, maar ook in opleidingen rond het gebruik ervan. Zo maken doctoraatsstudenten aan de faculteit Wetenschappen tijdens een module al kennis met de supercomputer.

Het VSC biedt ook zelf een aantal concrete opleidingen en informatiesessies aan voor alle onderzoekers. In de periode oktober-december wordt een modulair traject aangeboden waarbij de onderzoeker de nodige basiskennis meekrijgt die nodig is voor het werken op HPC-infrastructuur (high performance computing). Het gaat om de volgende sessies:

- Inleiding gebruik van Linux (2 × 3 uur)
- Inleiding gebruik VSC basisinfrastructuur (2 × 3 uur) - voorkennis Linux noodzakelijk
- Programmeren in C (3 × 3 uur)
- Matlab (3 × 3 uur)
- Parallel programmeren met OpenMP (2 × 3 uur) - voorkennis C/C++ of Fortran noodzakelijk
- Parallel programmeren met MPI (2 × 3 uur) - voorkennis C/C++ of Fortran noodzakelijk

De deelnemers kunnen het hele traject doorlopen of enkel die modules die voor hen nuttig zijn. Deze opleidingen gaan door in **Leuven**, maar kunnen ook georganiseerd worden op campus Diepenbeek indien daar voldoende interesse voor bestaat.

Daarnaast worden er ook nog vijf infosessies georganiseerd over specifieke onderwerpen zoals 'debugging en optimalisatie', 'het gebruik van HPC libraries', 'het gebruik van versiebeheer' en 'data pre- en postprocessing'.

CONSULTANCY

UHasselt-onderzoekers kunnen overigens ook beroep doen op consultancy. Hierbij wordt in overleg met de onderzoeker gezocht naar een efficiënt gebruik van de rekeninfrastructuur.

Voor meer informatie kan je contact opnemen met onze VSC-medewerker Geert Jan Bex via geertjan.bex@uhasselt.be.

NORTH-SOUTH: AN INTERDISCIPLINARY EXPLORATION

Sinds enkele jaren worden aan de UHasselt ontwikkelingsrelevante lezingen aangeboden binnen het interdisciplinair keuzevak North-South. Sprekers uit Noord en Zuid gaan dieper in op bepaalde ontwikkelingsproblematieken. De lezingen staan open voor alle geïnteresseerden.

19 FEBRUARI 2013:

'The History of Development Cooperation'

Prof. dr. Robrecht Renard (Institute of Development Policy and Management, University of Antwerp)

26 FEBRUARI 2013:

'Afghanistan: the War That Killed an Empire But Could Not Destroy an Insurgency'

Gie Goris (Chief editor MO* Magazine)

5 MAART 2013:

'Challenges Facing Higher Education Institutions in the South and the Role of North-South Collaboration'

Kora Tushune Godana (Vice President Administration & Development, Jimma University Ethiopia)

12 MAART 2013:

'The Role of WHO in Global Health'

Prof. dr. Marleen Temmerman (World Health Organization - Director Department of Reproductive Health and Research)

19 MAART 2013:

'Agriculture in Sub-Saharan Africa. Too Little Science, too Much Myths.'

Prof. dr. Roel Merckx (KU Leuven)

UHasselt, campus Diepenbeek, H1 | telkens van 17.00 tot 19.00 uur
Registreer je via www.uhasselt.be/course-north-south.
Contact: lia.vanhoef@uhasselt.be

SPORT OP DE AGORA

Op 26 en 27 februari toveren de UHasselt en Miezerek (de studentenvereniging van geneeskunde) de agora om tot een heuse sporthal voor Kom Op Tegen Kanker.

Op 26 en 27 februari roeien, lopen, fietsen... teams van 4 personen zich in het zweet om zoveel mogelijk calorieën te verbranden. Per verbrande calorie gaat er geld naar Kom Op Tegen Kanker. Stel dus zo snel mogelijk jouw team samen en schrijf je – per team – in via e-mail (bij elisabeth.decarne@student.uhasselt.be of katleen.dewit@uhasselt.be) of spring binnen op het kantoor van sportcoördinator Katleen De Wit (agora). Deelname is gratis.

QUESTION?

“ Why do we never get an answer when we’re knocking at the door?”

Uit: ‘Question of Balance’ (The Moody Blues, 1970)

De niet meer zo jonge lezers ondervonden in de jaren zeventig op een of andere dansvloer allicht aan den lijve welke opportuniteiten The Moody Blues’ Question bood om succesvol toenadering te zoeken tot het andere geslacht. Question startte op een respectabel rock-’n-rollritme om gaandeweg te evolueren naar het betere ‘slowwerk’ (net de omgekeerde structuur dus van Bohemian Rhapsody van Queen waarmee binnen dit kader op een fuif - toen heette dat nog TD - niets aan te vangen viel). Het effect was optimaal wanneer de dj van dienst deze schijf op de draaitafel zwierde na een drietal bamba’s. Laatstgenoemde interactiepatronen waren op hun beurt dan weer een uitermate nuttig vehikel om de markt te verkennen en te selecteren met wie de aangereikte opportuniteiten zouden gedeeld worden.

Gelet op de nieuwe profilering van de UHasselt kan het niet anders dan dat onze huismarketeers ook in de jaren zeventig danstenten afschuimden en zich decennia later nog inspireren op Question. En gelijk hebben ze. In tegenstelling tot wat de goegemeente (en helaas en geheel betreurenswaardig ook sommige academicij) vaak aannemen, grossiert de universiteit niet in het verkondigen van de waarheid (daar bestaan andere instanties voor). Neen, de universiteit excelleert in het stellen van relevante vragen. Die vragen leveren dan voorlopige antwoorden op die opnieuw in vraag worden gesteld. Zo bouwen we kennis op, leerde Karl Popper zaliger ons. En het is goed dat we op tijd en stond aan deze (voor sommigen inconvenient) truths worden herinnerd.

In tegenstelling tot wat veel kwaadsprekers beweren, is deze operatie geen oppervlakkige marketingoefening. Neen, voortaan stellen we fundamentele vragen en plaatsen we een vraagteken achter onszelf. En dit van hoog tot laag in deze instelling.

Laat ons bottom-up beginnen: de werkvloer bevraagt zich volop. Zo zoekt de dienst Financiën koortsachtig naar een antwoord op de vraag hoe het komt dat na de nieuwbouw in Hasselt en de

verbouwingen in Diepenbeek nog elk jaar een substantieel deel van het budget wordt besteed aan de aanschaf van emmertjes om ons te beschermen tegen lekkende daken. Nog fundamenteler zijn vragen die we op het rectoraat opvingen omtrent de grootste fusieoperatie in het Limburgs hoger onderwijs. Zoals het waarom naar de keuze van het begrip ‘inkanteling’ om die herstructurering te vatten, een woord dat zelfs de Van Dale nog niet haalde. Van gewone stervelingen weten we immers dat ze met ‘inkantelen’ die fysieke tekorten bedoelen van een tooghanger bij zijn thuiskomst (na een avondje waarin hij tot elke prijs de pessimistische visie van prof. Ghislain Houben over de toekomst van de horeca middels een praktijktest wou weerleggen).

Maar ook onze raad van bestuur, het hoogste bestuursniveau van de UHasselt, laat zich niet onbetuigd. Zoals de koning het poneerde tijdens zijn toespraak aan de gestelde lichamen, moet deze immers in alle omstandigheden een voorbeeld zijn. Op zijn jongste zitting stelde een lid de vraag hoe het mogelijk is dat de vertegenwoordiging van de sociale partners in dit eerbiedwaardig orgaan allen tot hetzelfde geslacht behoren (vragen ‘welk’ is in deze een domme vraag). Dit leidde tot de vraag of die raad wel rechtsgeldig kan functioneren. Gevolgd door de vraag of de genderquotaregels nu al gelden. Met als resultaat een vraag aan de provincieraad om bij de voordracht van zijn afvaardiging rekening te houden met genderdiversiteit. Waarop een provincieraadslid vroeg: ‘Waar houden we ons mee bezig?’. En Geert Bourgeois de bal het open doel intrapte met de vraag naar het nut van de provincies.

U merkt het: door de echte vragen te stellen, creëert de universiteit een sneeuwbal effect van dynamiek en creativiteit (zeer welkom tijdens deze barre tijden) in Limburg. Waarop uiteraard de vraag volgt of daar geen GAS-boete op staat.

| GESPOT OP DE AGORA

'Man Bijt Hond' (Vier) streek net voor de kerstvakantie neer op de agora...met een vleugel-piano. Studenten (en personeelsleden) mochten zich voor het oog van de camera helemaal uitleven. Collega Jan Vanhove waagde zich naar verluidt aan een fel gesmaakt muzikaal intermezzo. Een studente haalde prompt haar beste *ballet moves* uit de kast. Wél vastgelegd op camera, helaas niét op foto.

